

ΑΜΒΩΝ ΠΑΓΓΑΙΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΕΤΟΣ 9ο - ΤΕΥΧΟΣ 43ο - ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2014

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΆΜΒΩΝ ΠΛΑΓΑΙΟΥ

Τριμηνιαίο περιοδικό
της Ιεράς Μητροπόλεως
Έλευθερουπόλεως

ΕΤΟΣ 90 ΤΕΥΧΟΣ 430

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ιερά Μητρόπολις
Έλευθερουπόλεως
Τ.Κ. 641 00
Τηλ.: 25920-23450

Ίδρυτής-Έκδότης
Ο Σεβ. Μητροπολίτης
Έλευθερουπόλεως
κ. Χρυσόστομος

Έπιμέλεια Ολης
Πρωτ. Άθιν. Παπαδάκης
Γεν. Αρχιερ. Έπιτροπος

Ιστοσελίδα
www.imelef.gr

Διανέμεται δωρεάν
Συνδρομές προαιρετικές

Άριθμ. Λογ.: Τρ. Πειραιώς
5270-046919-454

ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ»
570 21 Ασπροβάλτα
Τηλ.: 23970 23313

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Έλευθερουπόλεως κ. Χρυσοστόμου

Ή πορεία της Πατρίδος μας

3

Έγκυκλιος ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

5

Τοῦ Πρωτ. Άθανασίου Παπαδάκη

Νομοθετήματα παραφροσύνης

7

Τοῦ Αρχιμ. Θωμᾶ Άνδρεου, Ιεροκήρυκος

Δεκαπενταυγουστιάτικος ψάλτης

9

Τοῦ Άριστείδη Μεντίζη

Άγιος Άριστείδης. Ό φιλόσοφος καί ἀπολογητής

12

Τοῦ Νικολάου Χατζητριανταφύλλου, Οίκονομολόγου

Θέματα διοίκησης καί ὄργανωσης

15

Ή ἑορτή τῶν Ἅγιορειτῶν Πατέρων στό Ιερό Ήσυχαστήριο
τῶν Δανιηλαίων

16

Έγκαινια Ιερῶν Ναῶν τῆς Μητροπόλεως μας

18

Χρονικά

20

Έξωφυλλο: Ό εύδειος Λιμήν

Όπισθόφυλλο: Φρούτα τοῦ φθινοπώρου

Καλλιτεχνική έπιμέλεια έξωφυλλου: π. Ιωάννης Λιγνός

Φωτογραφίες: Χρῆστος Κοκκινάκης

Η ΠΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΜΑΣ

Μητροπολίτου Έλευθερουπόλεως κ. Χρυσοστόμου

Η ἀγάπη πρός τήν πατρίδα είναι φυσικό, ἔμφυτο αἰσθημα, δύναμις φυσικό, ἔμφυτο αἰσθημα είναι ἡ ἀγάπη πρός τήν μητέρα. Άλλα είναι συγχρόνως και ἀσφαλές δίδαγμα τῆς πίστεώς μας. "Ο, τι είναι ἐξάλλου φυσικό δέν μπορεῖ νά είναι καί ἀντίθετο μέ τό Θέλημα τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό μποροῦμε ἀνεπιφύλακτα νά ποῦμε, ὅτι ὅποιος δέν τρέφει αἰσθήματα ἀγάπης πρός τήν πατρίδα του καί διατυμπανίζει ὑπερήφανα ὅτι είναι διεθνιστής, ὅτι δέν ἔχει πατρίδα ἀλλά είναι ἀπλά πολίτης αὐτοῦ του κόσμου, αὐτός βρίσκεται κατά λογική συνέπεια ἔξω ἀπό τά δρια τοῦ φυσικοῦ καί τοῦ λογικοῦ.

Μέ τήν μικρή αὐτή εἰσαγωγή τοῦ ἄρθρου μας θέλομε νά δικαιολογήσωμε τόν τίτλο του, πού δείχνει κάποιο ἴδιαίτερο ἐνδιαφέρον γιά τήν πατρίδα μας. Ἐνδιαφέρον πιό συγκεκριμένα, πού ἔστιάζεται στό ἐρώτημα, ποῦ πηγαίνομε ως ἔθνος, ἐάν βαδίζωμε τόν σωστό δρόμο καί ποιόν προορισμό ἔχομε βάλει. Ἐννοεῖται, ὅτι τό ἐρώτημα αὐτό τό θέτομε εἰς ἑαυτούς καί ἀλλήλους, ὅχι ως πολιτικοί ἀναλυτές, ἢ διορατικοί, ἐμβριθεῖς ἴστορικοί ἢ οἰκονομολόγοι. Τό ἀπευθύνομε ως ἀπλοί πολίτες αὐτοῦ τοῦ τόπου, καλύτερα ως χριστιανοί, ὑπό τό πρᾶσμα τοῦ Θεϊκοῦ Θελήματος καί τοῦ Εὐαγγελίου μας.

"Ετσι τήν πορεία μας ως "Εθνος ἀπό πο-

λιτικῆς ἢ οἰκονομικῆς ἀπόψεως ἀφήνομε νά τό κρίνουν ἄλλοι, ἐννοεῖται εἰδήμονες σ' αὐτούς τούς βασικούς τομεῖς. Ἐμεῖς ἂς τήν ἔξετάσωμε κατά δύναμιν ἀπό ἡθικῆς καί θρησκευτικῆς σκοπιάς. Ἀπό ἡθικῆς, λοιπόν, πλευρᾶς, ἐρωτοῦμε, τό "Εθνος μας τηρεῖ καί σέβεται καί ὑπερασπίζεται τούς ἡθικούς ἐκείνους κανόνες, οἱ ὅποιοι ἀποτελοῦν πολύτιμη κληρονομιά του καί ἀπό τόν πολιτισμό τῶν προγόνων του καί ἀπό τήν θρησκευτική πίστη τοῦ μεγίστου τμήματος τοῦ πληθυσμοῦ του, δηλαδή τό Εὐαγγέλιο ;

"Ἐχει, γιά παράδειγμα, κανόνα ζωῆς τό μέτρο στή ζωή του, ἐναν κανόνα, πού κυριαρχοῦσε στή σκέψη τῶν προγόνων μας; Η ἡ ζωή του παρασύρεται σέ ἄναρχη, ἀσύντακτη, ἀλόγιστη πορεία, σύμφωνα μέ τήν δομή τῶν ἐνστίκτων του ἢ τήν φορά τῶν γεγονότων ; Ἀκόμη ἐκτιμᾶ, ὅπως πρέπει, τό πνεῦμα, τή γνώση ἢ τήν ἀρετή, καί τά τοποθετεῖ ἐπάνω ἀπό τά ὑλικά ἀγαθά ; Οἱ πρόγονοί μας μέ τό στόμα τῶν σοφῶν τους ἀνδρῶν πάνω ἀπό ὅλα, ἀξιοκρατικά, τοποθετοῦσαν τόν ἐνάρετο, φιλόσιφο βίο, ἰσχυριζόμενοι, ὅτι ὅλος ὁ πλοῦτος, ὅλα τά ἀγαθά τῆς γῆς, ὅλο τό χρυσάφι τοῦ κόσμου, καί πάνω ἀπό τή γῆ καί κάτω ἀπό τή γῆ, «ἀρετῆς οὐκ ἀντάξιον». Μέ τέτοιες μάλιστα ἀπόψεις γιά τή ζωή θεωροῦσαν, ὅχι ἀδικα, τόν πολιτισμό τους κτῆμα ὅλων τῶν

λαῶν καὶ ὑπερήφανα διεκήρυξσαν, ὅτι ὅλοι οἱ λαοί συντάσσονται πολιτιστικά μέ τὸν δικό τους λαό, ἐφόσον δέχονται ὁδηγό τῆς ζωῆς των τὴν ἴδική τους παιδεία, τὴν ἑλληνική παιδεία.

Τὰ σπουδαία αὐτά καὶ μοναδικά, γιά τὴν ἐποχή τους, πνευματικά ἐπιτεύγματα καὶ δράματα τῶν προγόνων μας ἀραιγε ἔχουν τὴν πρέπουσα θέση στή σύγχρονη ζωή τοῦ Ἐθνους μας; Τό μέτρο, ἡ προτεραιότητα τοῦ πνεύματος ἔναντι τῆς ὕλης καὶ ἄλλα παρόμια ἀπασχολοῦν τή ψυχή καὶ τὸ πνεῦμα μας ἡ μᾶς εἶναι τόσο ἀπόμακρα, ἀδιάφορα καὶ ξένα;

Άλλα δέν εἶναι μόνο τά πνευματικά ἀγαθά πού μᾶς κληροδότησαν οἱ πρόγονοί μας, πολὺ τό Φῶς τοῦ Εὐαγγελίου ἀκτινοβολήσει στὸν κόσμο. Απείρως μεγαλύτερα καὶ καλύτερα ἀγαθά ἔχομε ἀργότερα, μετά τούς σοφούς ἀπό τὴν ἀρχαιότητά μας. Τόσο μεγαλύτερα καὶ τόσο καλύτερα, ὅσο ὁ Ἀρχηγός τῆς πίστεως μας διαφέρει ἀπό τούς σοφούς μας. Μπροστά στὸν Χριστό μας οἱ σοφοί μας ἀποτελοῦν λυχνάρια ἀπέναντι στὸν πάμφωτο καὶ ὀλόλαμπρο ἥλιο. Μολονότι εἴπαν καὶ ἐδίδαξαν οἱ σοφοί πρόγονοι μας σπουδαῖα διδάγματα καὶ ὑψηλά θεωρήματα, πού τά μελετοῦμε μέχρι σήμερα καὶ τά θαυμάζομε, ὅμως δέν μπόρεσαν μέ τή σοφία των τούς πολλούς νά τούς ὁδηγήσουν στὸ λιμάνι τῆς σωτηρίας. **Μικρό ἀποδείχθηκε τό πλεούμενο τῆς σοφίας των**, ἀσθενικοί οἱ βραχίονές των, ἀδύναμοι νά ἀνταπεξέλθουν στίς ὀρμητικές καταιγίδες καὶ τά πελώρια ἀδηφάγα κύματα τοῦ ἡθικοῦ κακοῦ. Δυστυχῶς ναυάγησαν παταγωδῶς. Γι' αὐτό καθόλου ἄδικο, οὕτε ὑπερβολικό, δέν ἔχει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὅταν ἀπευθυνόμενος στούς ἔραστές τῆς σοφίας Ἐλληνες τῆς Κορίνθου ἀποφαίνεται ἐρωτηματικά πρός μεγίστη ἀπαγοήτευσή τους: «Ποῦ σοφός; ποῦ γραμματεύς; ποῦ συζητητής τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχί ἐμώρανεν ὁ Θεός τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου;» (Α' Κορ. 1,20)

Ἐτσι, λοιπόν, τό πνευματικό θησαυροφυλάκιο τοῦ Ἐθνους μας πλουτίσθηκε μέ

ἀξίες καὶ πνευματικά ἀγαθά ἀπείρου κάλλους μετά Χριστόν. **Ἡ ἀγορειά τοῦ Ἐθνους μας καθώς μπολιάσθηκε μέ τήν ἡμερη ἐλιά τοῦ Χριστιανισμοῦ** στολίσθηκε ἀργότερα μὲ καρπούς γλυκύτατους καὶ εὐωδέστατους. Τώρα στή γῇ, στόν πνευματικό χῶρο τῆς Ἐκκλησίας, ἔλαμψαν οἱ μεγάλες καὶ θαυμαστές ἀξίες τῆς ἀγάπης κατά Χριστόν, τῆς αὐτοθυσίας, τῆς ταπεινοφροσύνης, τοῦ σφραδοῦ ἔρωτα τῆς ἡθικῆς καὶ πνευματικῆς τελειώσεως. Τώρα οἱ Ἐλληνες καὶ τῆς Ἀκαδημίας καὶ τῆς Στοᾶς καὶ τῶν ἄλλων περιώνυμων φιλοσοφικῶν σχολῶν εἶδαν μέ τά μάτια τους καὶ δέν ἐπίστευαν στά ἐπιτεύγματα τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

Τώρα εἶδαν οἱ Ἐλληνες καὶ ὅλος ὁ κόσμος ἀγγέλους νά περιπατοῦν ἐπάνω στή γῇ. Ἄγγέλους μέ σῶμα ἀνθρώπινο νά ζοῦν καὶ νά πολιτεύωνται ἐπάνω στή γῇ. «Ολα αὐτά συνιστοῦν τήν πνευματική κληρονομιά τοῦ Ἐλληνισμοῦ, ἡ ὁποία εἶναι ὅχι μόνο γιά θαυμασμό καὶ καύχηση, ἀλλά γιά χρήση καὶ ἐκμετάλλευση. Πῶς θά χαρακτηρίζαμε ἐκεῖνον, πού ζεῖ καὶ ἀναπνέει μέσα στή φτώχεια καὶ τήν δυστυχία καὶ κρύβει στά μπαοῦλα του πολύτιμους θησαυρούς;

Τό ἵδιο θά χαρακτηρίζαμε καὶ τή γενιά μας νά ζει μέσα στή πνευματική ἀθλιότητα καὶ δυστυχία ψάχνοντας μέσα στό σκοτάδι ἀπατηλῶν καὶ ὀλέθρων ἰδεῶν νά βρεῖ λύση στά προβλήματά του, στίς ἀγωνίες του, στά ἀδιέξοδά του, ὅταν δίπλα του λάμπῃ τό ἐκτυφλωτικό φῶς ἐνός λαμπροῦ πολιτισμοῦ καὶ προπάντων τῆς Ἀλήθειας τοῦ Εὐαγγελίου, πού ὁδηγεῖ σέ ὅ,τι ὠραῖο καὶ ἀληθινό καὶ ὠφέλιμο.

Καὶ τό ἐρώτημα λοιπόν εἶναι :τό Ἐθνος μας στήν πορεία του σήμερα, μέσα στόν ἀέναο χρόνο, φωτίζεται ἀπό τό φῶς τοῦ ἀρχαίου του πολιτισμοῦ ἡ ἀπό τό Φῶς τοῦ Εὐαγγελίου ἡ μήπως προσπαθεῖ νά ἀκολουθήσῃ τό ἀσθενικό καὶ ἀμφίβολο φῶς τῶν πυγολαμπίδων ἐνός ἀνερμάτιστου ἰδεολογικά, ὑλιστικοῦ πολιτισμοῦ ; Ή ἀπάντηση στό ἐπόμενο ἀρθρό.

ΕΓΚΥΛΙΟΣ

ΕΠΙ ΤΗ ΣΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (15-8-2014)

Πρός

Τὸν Ἱερὸν Κλῆρον καὶ τὸν εὐσεβὴν Λαὸν τῆς καθ' ἡμᾶς θεοσώστου Μητροπόλεως

Ἄγαπητοί συννεορταστές Ἀδελφοί καὶ Πατέρες

"Όλο τό χρόνο, μέ έορτές καὶ πανηγύρεις τιμοῦμε οἱ Ὁρθόδοξοι χριστιανοί τὸ Πάνσεπτο καὶ πανσεβάσμο Πρόσωπο τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου. "Οχι μόνο μέ τίς λεγόμενες θεομητορικές έορτές, τίς ἀφιερωμένες ἀποκλειστικά στήν Παναγία, ἀλλά σχεδόν σέ κάθε λατρευτική σύναξή μας στό Ναό ἀναφερόμαστε μέ εὐλάβεια στήν ἀγία Μορφή της. Εἴτε σέ έορτές τοῦ Χριστοῦ μας, εἴτε σέ έορτές τῶν Ἅγιων μας, εἴτε καὶ σέ διάφορες περιστάσεις τῆς ζωῆς μας. Παραδείγματος χάριν στήν Ἀκολουθία τοῦ Γάμου ή τῆς Κηδείας.

Αὐτό τό γεγονός, δηλαδή σχεδόν ὅλο τό λειτουργικό ἔτος ή Ἑκκλησία στή λατρευτική τῆς δραστηριότητα νά ἀσχολεῖται τόσο ἐπίμονα, τόσο συχνά, μέ τό Πρόσωπο τῆς Παναγίας, δέν είναι τυχαίο, οὕτε φυσικά ἄνευ σημασίας. Γιά κάποιο σοβαρό ποιμαντικό, παιδαγωγικό σκοπό, οἱ Ἅγιοι Πατέρες, «οἱ τά πάντα καλῶς διαταξάμενοι», ἀδιάκοπα μιλοῦν γιά τήν Υπερα-

γία Θεοτόκο. "Ετοι,- ἃς διευκρινίσθωμε ἀκόμη περισσότερο -, οἱ Ὁρθόδοξοι χριστιανοί γιά τήν Παναγία ἀκοῦν νά ψάλλωνται ὑμνοί καὶ τροπάρια καὶ τά Χριστούγεννα καὶ τό Πάσχα καὶ ὅταν τιμοῦν τήν μνήμη, παραδείγματος χάριν, τοῦ Ἅγιου Γεωργίου ἢ τοῦ Ἅγιου Δημητρίου καὶ κάθε Ἅγιου. "Η ὅταν παντρεύονται ἢ ὅταν κηδεύονται γνωστούς καὶ φίλους.

Άλλα καὶ ἐμεῖς στίς κοσμικές μας ὑποθέσεις, ὅταν σέ κάτι ἐπιμένωμε καὶ ἐστιάζωμε τήν προσοχή καὶ τό ἐνδιαφέρον μας, κάπου σοβαρά δέν ἀποβλέπομε; Γιά παράδειγμα ὁ δάσκαλος στό σχολεῖο, ἐάν ἐπιμένη σέ ἔνα μάθημα καὶ τό ἐπαναλαμβάνει, τό κάμει διότι πιστεύει, δτι ἐάν μάθουν καλά αὐτό οἱ μαθητές του, θά μπορέσουν νά μάθουν μέ εὐχέρεια καὶ τά ὑπόλοιπα.

Ο σοβαρός, λοιπόν, λόγος είναι, δτι πρέπει, είναι πνευματική ἀνάγκη, οἱ χριστιανοί πολύ καλά νά ἐμπεδώσουν, νά στερεώσουν, στό πνεῦμα τους ὅ,τι σχετίζεται μέ τήν Παναγία Μητέρα τοῦ Θεοῦ. Δέν ἀρκεῖ ή σαφής δύμολογία μας στό Σύμβολο τῆς πίστεως, ὅταν διακη-

γύσσωμε μέ δόλους τούς χριστιανούς, δόλων τῶν αἰώνων, τήν πίστη μας στὸν Ἰησοῦν Χριστό λέγοντας «τόν δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καὶ διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.».

Ἡ μοναδικὴ αὐτή θρησκευτικὴ πίστη στήν Ἐνανθρώπιση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ στηρίζεται στό Πρόσωπο τῆς Παναγίας μας. Ὁ Μονογενῆς Υἱός καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, τὸ Δεύτερο Πρόσωπο τῆς Παναγίας Τριάδος, εὐδοκία τοῦ Ἀνάρχου Πατρός καὶ συνεργίᾳ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, γίνεται Ἀνθρωπὸς «γίνεται σάρξ καὶ σκηνώνει ἐν ἡμῖν.» (Ιωάν. 1, 14). Ἡ ὅπως θά θεολογήσῃ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος «ὅτε ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου ἔξαπέστειλεν ὁ Θεός τὸν Υἱόν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπό νόμου» (Γαλ. 4, 4).

Εἶδατε, ἀγαπητοί μου, σέ πόσο λίγες λέξεις, μέσα σέ ἐλάχιστες φράσεις, οἱ ἄγιοι Εὐαγγελιστές καὶ Ἀπόστολοι πᾶς περιέκλεισαν τόσο ὑψηλά, οὐρανομήκη, ὑπεροκόσμια, ὑπεράνθρωπα νοήματα, τά ὅποια πρέπει νά ἀποτελέσουν σταθερή πίστη τοῦ κάθε χριστιανοῦ; Αὐτές, λοιπόν, οἱ ὑψηλές καὶ ὑπεροκόσμιες ἀλήθειες πρέπει νά ἐντυπωθοῦν στό πνεῦμα καὶ τή ψυχή τοῦ κάθε χριστιανοῦ, ἂν θέλη νά λογίζεται χριστιανός, ἀνθρωπὸς πού πιστεύει στὸ Χριστό. Καὶ είναι ἀνάγκη νά γίνουν οἱ ἀλήθειες αὐτές πίστη μας ἀπαρασάλευτη, διότι ὁ Χριστός δέν είναι ἀπλῶς ἔνας σοφός διδάσκαλος, ὅπως τόν θέλουν μερικοί, ἢ ἀπλῶς ἔνας ἰδρυτής κάποιας θρησκείας ἐπάνω στή γῆ, ἢ ἔνας νομοθέτης. Ὁ Χριστός μας βέβαια είναι δόλα αὐτά: καὶ σοφός καὶ ἰδρυτής θρησκείας καὶ νομοθέτης. Ὁ πιό σοφός ἀπό τούς σοφούς, ὁ ἰδρυτής τῆς καλύτερης καὶ ἀγιώτερης θρησκείας ἐπάνω στή γῆ, ὁ τέλειος νομοθέτης. Προπάντων

δόμως είναι ὁ Γεννητής τοῦ Θεοῦ, Θεός ἀληθινός, ὁ Όποιος ἔγινε ἀνθρωπὸς ἀπό τά ἄχραντα σπλάγχνα τῆς Παναγίας.

Ἐπειδή, λοιπόν, ἡ ἀλήθεια αὐτή είναι τό βασικώτερο δόγμα, ἡ κρηπίδα τῆς πίστεώς μας, καὶ ἐπειδή στηρίζεται στό Πρόσωπο τῆς Τριάδος Θεοτόκου, γι' αὐτό δχι μία, δχι δύο, ἀλλά ἀπειρες φορές τό χρόνο ἐπαναλαμβάνεται μέ τά τροπάρια καὶ τούς ὕμνους τούς χαριτωμένους καὶ πανέμορφους πρός τήν Κεχαριτωμένη Παναγία μας. Ἀκούγοντας λοιπόν τούς ὕμνους αὐτούς ὁ χριστιανός, πού ἔρχεται στήν ἐκκλησία, τούς ὕμνους ὅπου ποιητές ἐμπνευσμένοι, ἄφθαστοι καλλιτέχνες τοῦ λόγου, ἀλλά καὶ μεγάλης πίστεως, ἐκθέτουν ώραία αὐτή τήν ἀλήθεια, δέν μπορεῖ παρά νά ἐμπεδώσῃ στή ψυχή του αὐτό πού πρέπει νά πιστεύῃ καὶ νά φρονῇ ως χριστιανός.

Ίδιαίτερα τό γεγονός

αὐτό, πού σᾶς ἐκθέσαμε ἀνωτέρω, τό αἰσθανόμαστε σήμερα, πού ἔօρταζομε τήν κορυφαία, τήν πιό μεγάλη καὶ λαμπρή ἔօρτή τῆς Παναγίας μας, τήν ἀγία Κοιμήση τῆς. Οἱ ὕμνοι πού ψάλλονται σήμερα στή Μνήμη τῆς, είναι ἀπό τά πιό ώραία, τά πιό εὐωδιαστά λουλούδια ἀπό τόν πανέμορφο κῆπο τῆς Υμνολογίας μας. Μεγάλοι ἐκκλησιαστικοί ποιητές καὶ ὑμνογράφοι, ὅπως ὁ Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ἐπιστρατεύονται γιά νά ἔξυμνήσουν τήν "Ἐξόδο τῆς Παναγίας μας ἀπό τήν παροῦσα ζωή". Μέ ἀγαλλόμενη καρδιά ἀς τούς ἀκούσουμε καὶ ἐμεῖς ἀς ψάλλωμε ἔνθεοι τόν γνωστό μας ὕμνο, πού δεσπόζει μέ τήν ἀπλότητα καὶ τήν καλλιέπειά του στήν σημερινή μας ἔօρτη: «Ἐν τῇ γεννήσει τήν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τόν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρός τήν ζωήν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς Ζωῆς καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη ἐκ θανάτου τάς ψυχάς ἡμῶν». Ἀμήν.

ΕΤΗ ΠΟΛΛΑ! Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΑΖΙ ΣΑΣ
† Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΗΜΑΤΑ ΠΑΡΑΦΡΟΣΥΝΗΣ

Τπό του Πρωτ/ρου Άθανασίου Παπαδάκη
Γενικού Αρχιερατικού Επιτρόπου

Στά τελευταία γεγονότα, πού ούσιαστικά συγκλονίζουν τά θεμέλια του Γένους μας, πάει νά προστεθεί και ή νομοθέτηση συμβίωσης ἀνθρώπων του ίδιου φύλου. Αύτό δημιουργεῖ αἰσθήματα ἀφάτου θλίψεως στήν ψυχή μας, διότι γνωρίζουμε ἡδη ἀπό τὸ 1905 πόθεν ἐκπορεύονται αὐτά τὰ σχέδια, μὲ ποιό σκοπὸν καὶ ποῦ ἀποβλέπουν, διότι αὐτολεξεὶ εἶναι γραμμένο: «Πῶς πρέπει νά ἀφανισθοῦν ὅλα τὰ αὐτόχθονα χριστιανικὰ κράτη χτυπώντας τα σὲ τομεῖς νευραλγικούς, ὅπως εἶναι ἡ θρησκεία, ἡ γλώσσα, ἡ ιστορία, ἡ ἡθική». "Ἄρα γε διανοεῖται κανεὶς, ἀν εἶναι δυνατόν, νομοθετήματα καὶ τερτίπια τέτοιου εἴδους νά μποροῦν νά ἐφαρμοσθοῦν ἀφ' ἐνὸς μὲν στὸ Ἰουδαϊκὸ ἔθνος ἀφ' ἐτέρου δὲ στὰ μουσουλμανικὰ κράτη; "Ομως στὸ ξέφραγο ἀμπέλι ποὺ κατάντησε ἡ πατρίδα μας, ἀφοῦ πρῶτα τήν ἔφεραν σὲ οἰκονομικὴ ἔξαθλίωση τώρα τήν ὁδηγοῦν καὶ σὲ ἡθικὴ καὶ κεῖ ποὺ πᾶμε νά πιστέψουμε πὼς ὑπάρχουν ἰσχυρὰ ἀντισώματα μὲς τὸ λαό, δυστυχῶς ἀνθρωποι νεοεφιάλτες, δῆθεν προοδευτικοὶ καὶ δῆθεν νεωτεριστές, ἀνθρωποι ποὺ πολλὲς φορὲς ἐκλιπαροῦν τήν ψῆφο χριστεπονύμων Ἑλλήνων πλασάρουν νόμους, οἱ ὅποιοι ἀντίκεινται πρὸς τοὺς κανόνες τῆς

Όδυνηρό σχόλιο σέ μελετώμενο νομοθέτημα

ὑπαρξης τοῦ ἔθνους, τῆς ὑπαρξης τῆς θρησκείας μας, τῆς ὑπαρξης τῆς ἡθικῆς.

Προτοῦ προβῶ στήν ἀνάλυση τῶν φυσικῶν κανόνων, οἱ ὅποιοι διέπονται ἀπὸ τήν πανσοφία τοῦ Δημουργοῦ μας, θὰ ἥθελα νὰ καταθέσω τήν συμπόνια καὶ τήν ἀγάπη μου στοὺς συνανθρώπους μας, οἱ ὅποιοι συμβαίνει νά ἔχουν αὐτὲς τὶς ἔξεις, ποὺ ἡ Ἐκκλησία μας τὶς ὀνομάζει πάθη. Νὰ θυμίσω πὼς ἀπὸ τήν νεότητά μας πολλὰ πάθη μας πολεμοῦν γι' αὐτὸ καὶ ἐκζητοῦμε τή θεία προστασία καὶ ἀνακράζουμε λέγοντας «αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον Σωτήρ μου». "Ολο τὸ πνεῦμα τῆς πίστεώς μας ἐμφορεῖται μὲ τὸν πόλεμο κατὰ τῶν παθῶν καὶ ὅλα τὰ πάθη εἶναι διαβλητὰ ἐκτὸς ἀπὸ τὰ πάθη τὰ Σεπτά τοῦ Χριστοῦ μας. Χιλιάδες πιστῶν στὸ πέρασμα τῶν αἰώνων μὲ πάθη σαρκικὰ προσέφυγαν στή μητέρα καὶ τροφὸ Ἐκκλησία καὶ αὐτὴ σὰν

φιλόστοργη μάνα διὰ τῶν Πνευματικῶν τῆς κατεύνασε, ἀπάλειψε καὶ ἐθεράπευσε πάθη καὶ τώρα ἀγνοώντας την μιλᾶνε γιὰ ἀφύσικους ὄρους.

Εἶχε μάλιστα τὸ θράσος κυρία τοῦ εἴδους αὐτοῦ νά παραπονεθεῖ πὼς ὡς ζευγάρι ἔχει καὶ αὐτὴ πολύτεκνη οἰκογένεια. Λυπάμαι διὰ τήν σύγχυση τῶν λέξεων ποὺ χρησιμοποιεῖ. Ζεῦγος νοεῖται ἡ συνύπαρξις ἀρρενος καὶ θήλεως καὶ τέκνον νοεῖται αὐτὸ τὸ ὄποιον

έτέχθη καὶ τίκτω θὰ πεῖ γεννῶ. "Ἄς μὴ παιζουμε λοιπὸν μὲ τὶς λέξεις. Θὰ παιόνουν λέγουν γιὰ νὰ νίοθετοῦν παιδιά καὶ γεννᾶται εὔλογο τὸ ἐρώτημα. "Ἄν θέλουν νὰ γίνει κανόνας ἡ δική τους ζωὴ, ποῦ θὰ βρεθοῦν τὰ παιδιά; Κάποια παλιομοδίστικα ζευγάρια μὲ ἀπαρχαιωμένες ἰδέες, συντηρητικὰ θὰ εἶναι τὰ μεγάλα κορδόιδα γιὰ νὰ δίνουν σ' αὐτοὺς παιδιά; Καὶ ὅταν τὰ παιδιά αὐτὰ ἀρχίζουν καὶ μεγαλώνουν ποιές εἰκόνες θὰ βλέπουν μέσα στὸ σπίτι; Τί εἴδους ἀγωγὴ θὰ ἔχουν; Καὶ ὅταν θὰ πᾶνε στὸ σχολεῖο τί θὰ λένε; "Ονομα πατρὸς Ἄδαμ καὶ ὄνομα μητρὸς Ἄδαμ; ἢ ὄνομα πατρὸς Εὕα καὶ ὄνομα μητρὸς Εὕα; Θὰ εὐχόμιουν σ' αὐτοὺς ποὺ πᾶνε νὰ περάσουν τὸ νομοσχέδιο αὐτὸν νὰ βρισκόμουν καὶ στοὺς γάμους τῶν παιδιῶν τους νὰ δῷ τοὺς γυνιούς τους μὲ κάποιους γαμπροὺς καὶ τὶς κόρες μὲ κάποιες νύφες.

Ω! tempora o more (ὦ καιροὶ ὦ ἥθη). Πατρίδα μας Ἑλλάδα ἐσὺ ἔβγαλες κάποτε ἔναν Θαλὴ Μιλήσιο τὸν πατέρα τοῦ ἡλεκτρισμοῦ, ὁ δόποιος παρατηρῶντας τοὺς φυσικοὺς νόμους τοῦ μαγνήτη ἐκραύγασε λέγων «τὰ ἑτερόνυμα ἔλκονται καὶ τὰ δύμόνυμα ἀπωθοῦνται». Οὔτε ὁ θετικὸς μὲ τὸν θετικὸν ἐνώνονται, οὔτε ὁ ἀρνητικὸς μὲ τὸν ἀρνητικό.

Πῶς Θεέ μου ἔσεφύγαμε τόσο ἀπὸ κοντά σου καὶ ἀπὸ τὰ δημιουργήματά σου! Ἀπὸ τὸ ἀπλούστερο καὶ ταπεινότερο λουλουδάκι ποὺ ἀνοίγει τὰ πέταλά του δειλὰ τὴν ἀνοίξη μέχρι καὶ τὸ πλέον πλουμιστὸ καὶ ἡδύπνοο, ἀπὸ τὸ ἄνθος τοῦ σιταριοῦ μέχρι καὶ τὰ ἄνθη ὅλων τῶν ὀπωροφόρων ὑπάρχει μέσα ὁ ὑπερος καὶ οἱ ὠθητῆκες τουτέστιν τὸ ἄρσεν καὶ τὸ θῆλυ. Μὲ τὸν ἄνεμο, μὲ τὴν ἀπαλὴ βροχή, μὲ τὴν εὐλογημένη μέλισσα, ποὺ γιὰ τὴν γονιμοποίηση τῆς βασίλισσας

χρειάζονται πάλι οἱ κηφῆνες, πέφτουν οἱ ὑπεροι πάνω στὶς ωθητῆκες καὶ τὸ φυτὸ γονιμοποιεῖται καὶ δίνει καρπούς.

Σκεφθήκαμε ποτὲ τὴν διατάραξη αὐτῶν τῶν σχέσεων τί θὰ μποροῦσε νὰ φέρει; Λιμὸ στὴ γῆ καὶ καταστροφή.

Πάμε στὸ ζωικὸ βασίλειο. Σκεφτήκαμε ποτὲ ἔνας κτηνοτρόφος νὰ ἀπαλεῖψει τὰ ἀρρενα ἡ τὰ θήλεα ζῶα ἀπὸ τὴ μονάδα του; Καὶ ἐὰν αὐτοὶ «οἱ φωτισμένοι» ἐφαρμόσουν αὐτὰ ποὺ ἥδη θέλουν νὰ κάνουν στὰ ζῶα μέσα σὲ μία δεκαετία τὸ πολὺ θὰ ἔξαφανισθεῖ κάθε εἴδους διατροφῆς στὸν πλανήτη ποὺ ἔχει σχέση μὲ τὰ πουλερικὰ καὶ τὰ προϊόντα τους, μὲ τὰ βοοϊδή, χοιροειδή καὶ αἴγοπρόβατα καὶ ἄντε μετά νὰ ἔχουμε γαλακτοκομικὰ προϊόντα καὶ κρέατα γιὰ τὴ διατροφὴ τοῦ εἴδους μας.

Μὲ πόνο λοιπὸν ψυχῆς καὶ πατρικὴ στοργὴ ωχίνω τὸ βλέμμα μου σ' αὐτὰ τὰ ἀνθρώπινα πλάσματα καὶ ἐκλιπαρώντας τα τὰ παρακαλῶ νὰ ἐμβλέψουν εἰς τὰ δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ. Νὰ ξητήσουν μὲ τὴ μετάνοια τὴν ἀγάπη Του. Νὰ ἐπιστρέψουν στὴν ἀγκαλιὰ τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ νὰ ξητήσουν τὰ φάρμακά της. Νὰ ἀντιληφθοῦν τὶς δλέθριες συνέπειες γιὰ ὀλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα ποὺ θὰ εἶχε μία γενίκευση τῶν ἴδεων τους, νὰ μελετήσουν μέσα ἀπὸ τὸ βιβλίο τῆς φύσεως τοὺς κανόνες μὲ τοὺς ὄποιος διέπεται, νὰ ἀκολουθήσουν τὰ διδάγματα τὰ δόποια ἔξαγονται ἀπὸ αὐτὴν καὶ νὰ ξήσουν σύμφωνα μὲ αὐτὰ μία ζωὴ ἐντὸς τῶν ἡθικῶν κανόνων της, ἀφοῦ ἀνανήψουν καὶ ἀπὸ τὸν λήθαργο στὸν ὄποιο ὁδηγήθηκαν καὶ κατευνάσουν τὰ πάθη τους καὶ κάθε ἐπιθυμία ποὺ ἀντίκειται στὸ νόμο τοῦ Θεοῦ.

«Δεκαπενταυγονστιάτικος ψάλτης...»

Βρέθηκε νά ξεκουράζεται σέ κάποιο ήσυχο μέρος μέ λίγους κατοίκους ό εύλαβής Ιεροψάλτης μαζί μέ τήν οἰκογένειά του. "Ετυχε, ἐκεῖνο τό χρόνο γιά πρώτη φορά νά ζητήσει και νά λάβει τήν ἀπαιτούμενη ἄδεια ἀπό τόν Προϊστάμενο τοῦ Ναοῦ τῆς μεγαλουπόλεως ὅπου διακονοῦσε, ὥστε νά λείψει στήν ὁμοιογουμένως δύσκολη ἐκείνη περίοδο τοῦ Δεκαπενταυγούστου. Εἶχε συμφωνήσει ὅμως νά είναι ἀνήμερα τῆς Παναγιᾶς, στήν μεγάλη ἑορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ξανά στό ἀναλόγιο τοῦ Ναοῦ, πού ἔόρταζε μάλιστα τήν ήμέρα ἐκείνη.

Γιά τούς λιγοστούς κατοίκους τοῦ μικροῦ χωριοῦ, ό ψάλτης αὐτός ήταν θεῖο δῶρο μάς και δχι μόνον ἀπολάμβαναν τήν μυσταγωγική ψαλμωδία του ἀλλά μέ προσοχή παρακολουθοῦσαν τά μεστά ἀπό θεολογικό λόγο κηρύγματά του, μάς και ήταν Θεολόγος- Καθηγητής σέ σχολεῖο τῆς μεγαλούπολης, ὅπου ζοῦσε. Οι μέρες πέρασαν γρήγορα ὅμως και πλησιάζοντας ἡ μεγάλη ἑορτή Τῆς Μεγάλης Μάνας, κίνησαν τίς ἐτοιμασίες γιά τήν ἐπιστροφή. "Ελα ὅμως πού και ὁ Ναός τοῦ μικροῦ πλήν φιλόξενου χωριοῦ ήταν

και αύτός στήν Χάρη Της και γιόρταζε τήν Ἅγια Κοίμησή Της.

Μόλις ἔμαθαν ό παπάς και οἱ ἐπίτροποι, πώς ἔπρεπε νά ἐπιστρέψει

«Δεκαπενταυγονστιάτικος ψάλτης...»

στόν τόπο του, μόνο γονατιστοί δέν πέσαν νά τόν παρακαλοῦνε νά μείνει μόνο γιά τήν γιορτή Της, νά ψάλλει στήν Χάρη Της, νά τήν δοξολογήσει, νά ἀκούσουν ἀπό τά χείλη του δύο λόγια πού θά μέναν στίς καρδιές τους. 'Ο ψάλτης, βρέθηκε σέ δύσκολη θέση... Πῶς μποροῦσε νά λείψει στήν πανήγυρη τοῦ Ναοῦ πού ἔψαλλε τόσα χρόνια. Πῶς θά ἀφηνε τό ἀναλόγιο κενό τήν ήμέρα τῆς Πανηγύρεως. Άπό τήν ἄλλη, ἐάν ἔφευγε ἀπό τόν μικρό αὐτό χωριό, δέν ὑπῆρχε κανείς νά ψάλλει τήν Κυρά, ἐκεῖ, στό μικρό ἀπόμακρο θρονί Της, πού οἱ λιγοστοί κάτοικοι τό είχαν ἐτοιμάσει, τό είχαν ἀσβεστώσει, τό είχαν στολίσει μέ μυρίτνοα βασιλικά και γαρδένιες γιά 'Εκείνη, τήν Παντοβασίλισσα....

Οι σκέψεις, διαδέχονταν ἡ μία τήν ἄλλη, στό μυαλό τοῦ εύλαβοῦς ἀνθρώπου πού εἶχε μάθει στήν ζωή του τό ψαλτήρι νά τό κάνει σταυρό και ἀνάσταση μαζί. Άπό τήν μία εἶχε μπροστά του τό παρακλητικό βλέμμα τοῦ εύλαβοῦς Ιερέως τοῦ χωριοῦ και ἀπό τήν ἄλλη τήν είκόνα τοῦ Ναοῦ πού ἔψαλλε, ό δόποις τήν ήμέρα τῆς πανηγύρεως θά ἔπρεπε νά φροντίσει νά βρεῖ ἄλλον ψάλτη!

Άνοιξε τήν ξύλινη πόρτα τῆς μικρῆς Έκκλησίας καί περπάτησε μέχρι τήν Είκονα τῆς Κυρας! Τήν κοίταξε στά μάτια.... Τό φῶς τοῦ καντηλιοῦ φωτίζε τήν γαλήνια μορφή Της. Προσευχήθηκε σιωπηλά... Μετά ἀπό λίγο εἶχε πάρει τήν ἀπόφασή του.

Γιά Έσένα θά μείνω ἐδῶ Παναγιά μου, τῆς εἶπε φωναχτά σχεδόν. Ἀπό ἐκεῖ καί πέρα ἀνάλαβε Έσύ!

Βγαίνοντας ἀπό τήν Έκκλησία, αἰσθάνθηκε τήν ἀνάγκη νά ἐνημερώσει ώς ὅφειλε τόν προϊστάμενο τοῦ Ναοῦ τῆς μεγαλουπόλεως. Ἐκεῖνος, ὅπως ἦταν φυσικό στεναχωρήθηκε καί τοῦ τό εἶπε. Τί θά ἔκαναν ἐκεῖ, σέ μία τόσο μεγάλη ἐνορία, πῶς θά δικαιολογοῦσαν τήν ἀπουσία τοῦ Πρωτοψάλτη τήν ἡμέρα τῆς πανηγύρεως; "Ομως ἐκεῖνος ἔνα ἀπαντοῦσε: Έάν ἔφευγε ἀπό τό μικρό χωριό δέν ὑπῆρχε ἄλλος ψάλτης. Τουλάχιστον στήν μεγάλη ἐνορία ὑπῆρχαν δύο. Θά μποροῦσε ὁ ἔτερος νά ψάλλει στήν πανήγυρη, στό χωριό ὅμως δέν θά ὑπῆρχε κανένας γιά νά ψάλλει στό ἀναλόγιο τῆς ταπεινῆς ἐκκλησιᾶς. Τελικά, πῶς θά μποροῦσε ἄλλιως νά γίνει, ἀποφασίστηκε νά παραμείνει στό χωριό, ὥστε τήν ἄλλη μέρα νά ψάλλει στήν γιορτή Τῆς Μεγαλόχαρης.

Ξεκίνησε ὁ Πανηγυρικός ἐσπερινός μέ τά ὑπέροχα ἐκεῖνα ψάλματα πού τά ἀκούει κανείς καί νομίζει πώς βρίσκεται νοερά ἐκεῖ στά ἄγια χώματα, ὅπου ἡ ὑψηλοτέρα τῶν οὐρανῶν καί καθαροτέρα λαμπηδόνων ἡλιακῶν, ἀφησε τήν τελευταία Της πνοή γιά νά ὀδηγηθεῖ ἡ ψυχή Της στόν οὐρανό βασταζομένη ἀπό τόν Γιό καί Θεό Της. "Ἐψαλλε μέ εὐλάβεια τό ὀκτάηχο δοξαστικό «Θεαρχίῳ νεύματι» καί αἰσθανόταν τήν καρδιά του νά πάλλεται στούς ρυθμούς τῆς ψαλμωδίας... Ἐκεῖ, μαζί μέ τούς λιγοστούς κατοίκους, δίχως πολλά- πολλά, μέ ἀπλότητα καί ταπείνωση γιόρταζαν τήν

Κυρά Παναγιά. Μόνο σέ κάποια στιγμή, ξανάρθε στήν σκέψη του τό ἀναλόγιο τοῦ περικαλλοῦς Ναοῦ του πού τόν περίμενε καί τότε μαζί μέ τήν ψαλμωδία τῆς καρδιᾶς του ψιθύρισε: «γιά Σένα ἔμεινα ἐδῶ Παναγιά μου...».

Τήν ἄλλη μέρα καί ἀφοῦ ἀπολειτούργησαν, ὁ εὐλαβής Ψάλτης ἀναχώρησε γιά τόν τόπο του, μέ μόνη πληρωμή του τίς εὔχές καί τίς εὐχαριστίες τοῦ ἀγαθοῦ ἐφημερίου καί τῶν καλοσυνάτων κατοίκων τοῦ χωριοῦ γιά τήν ὑψηλή διακονία του στήν Έκκλησιά τους. Ἡ χαρά του αὐτή ἦταν! Ἡ διακονία τῆς Έκκλησίας! "Ομως, σκεπτόταν τί θά εἶχε γίνει στόν Ναό πού ἔψαλλε τόσα χρόνια καί πού γιά πρώτη φορά ἔλειπε ἀπό τήν Πανήγυρη... "Ἐφθασε στήν πόλη του καί ἀφοῦ ἄφησε τήν οἰκογένεια στό σπίτι του, πῆγε στήν Έκκλησία προετοιμασμένος ἀκόμα καί γιά τήν ἀνακοίνωση τῆς ἀπολύσεως του. Ἡταν διατεθειμένος νά δεχθεῖ μέ τήν ταπείνωση, πού πάντοτε τόν διέκρινε, τίς συνέπειες τῆς ἀπουσίας του.

"Ωστόσο, τόν ἐξέπληξε ἡ συμπεριφορά τοῦ προϊσταμένου. Δέν πίστευε στ' αὐτιά του! Ό Προϊστάμενος ὅχι μόνον δέν τόν ἐπέπληξε ἀλλά τόν εὐχαριστοῦσε γιά τόν ψάλτη πού τούς εἶχε στείλει καί ὁ ὁποῖος ἔψαλλε τόσο ὠραῖα καί μελωδικά πού τούς εἶχε καταπλήξει..."

-Μά..., ψέλλισε ὁ ἀνθρωπος, δέν ἔστειλα πάτερ κανέναν...

-Ε; Πῶς ἤρθε τότε καί εἶπε πώς ἦταν καί φίλος σου, τοῦ ἀνταπάντησε ἔκπληκτος ὁ Ιερέας.

-Πῶς ἦταν τό ὄνομά του; Ρώτησε ὁ Ιεροφάλτης.

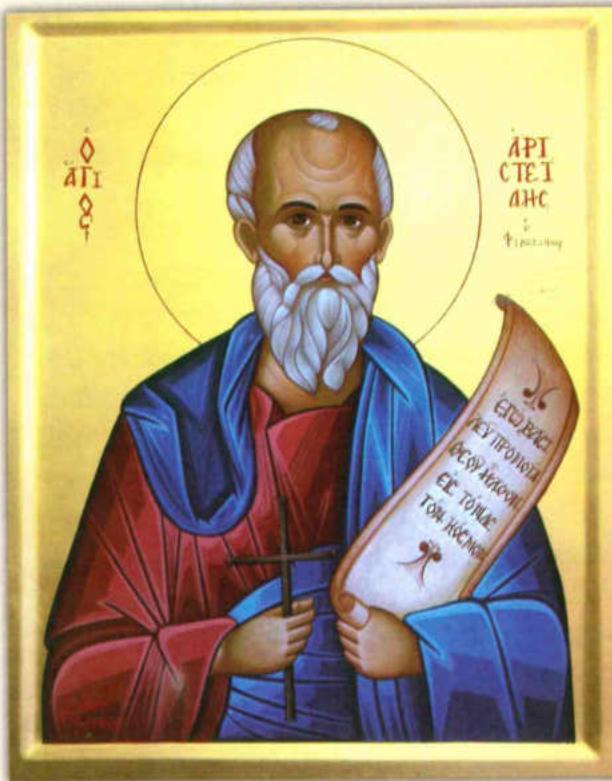
-Δέν ξέρω, δέν τόν ρώτησα καί δέν τόν πρόλαβα κιόλας. "Ισα - ίσα ἔνα εὐχαριστῶ τοῦ εἶπα τοῦ ἀνθρώπου καί δέν τόν εἶδα μετά... Τίς ὅρες αὐτές, τί μυαλό νά ἔχεις, μονολόγησε ἀπορημένος ὁ Ιερέας.

Δέν μποροῦσε νά καταλάβει τί είχε συμβεῖ, ώστόσο, βλέποντας πώς αύτό ήταν ξεκάθαρο θαῦμα τῆς Παναγίας, ἡ ὅποια τοῦ ἀνταπέδωσε μέ τὸν δικό Της μοναδικό τρόπο, τό δτι ἔμεινε γιά Ἐκείνην στὸ μικρό χωριό, ἀφοῦ ἀσπάστηκε τήν Εἰκόνα Της, ἔφυγε ἀπό τήν Ἐκκλησιά σιγοψιθυρίζοντας αύτό πού μέ τήν καρδιά του ἔψαλλε τόσες μέρες στίς παρακλήσεις τῶν δεκαπενταυγουστιάτικων δειλινῶν: «Τί σοὶ δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας ἀνθ' ἄνπερ ἀπήλαυσα, τῶν σῶν δωρημάτων, καὶ τῆς σῆς ἀμετρήτου χρηστότητος; Τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ καὶ μεγαλύνω, σοῦ τήν ἀμετρον πρός μέ συμπάθειαν...».

Λίγες ήμέρες μετά, ἔνας ἐπιστήθιος φίλος του καὶ συνάδελφος του Ἱεροψάλτης, τοῦ τηλεφόνησε γιά νά βρεθοῦν γιά ἔναν καφέ. Πραγματικά συναντήθηκαν καὶ τό πρῶτο πράγμα ποῦ τοῦ εἶπε ὁ φίλος του,

ὅταν βρεθῆκαν τί ἦταν; -Μία φορά, τοῦ λέει, εἴπα νά ἔρθω καὶ ἐγώ στό Ναό σου νά ψάλλουμε μαζί στήν πανήγυρη καὶ ἔλειπες ἐσύ..... Ποιός μπορεῖ ἀλήθεια νά ἔξηγήσει τά ἀνεξήγητα; Ποιός μπορεῖ νά μαλήσει γιά συγκυρίες; "Εστρεψε ὁ εὐλαβῆς ἄνθρωπος τά μάτια του στήν εἰκόνα Τῆς Παναγιᾶς πού εὐλογοῦσε τό σπίτι του. Τί ἄλλο θά μποροῦσε νά τῆς πεῖ, ἐκτός ἀπό τό μεγάλο εὐχαριστῷ τῆς καρδιᾶς του! Καὶ οἱ ψαλτάδες ἔχουν τόν δικό τους τρόπο νά μιλᾶνε στό Θεό, ἔναν τρόπο πού τούς κάνει μοναδικούς καὶ ἀνεπανάληπτους στήν διακονία τῆς Ἐκκλησίας: «Ἐν ὑμνοῖς εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραίω τό ἀμετρον ἔλεος, καὶ τήν πολλήν δύναμίν σου ὁμοιογῶ καὶ τάς εὐεργεσίας σου, ἃς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμέ, κηρύττω, μεγαλύνω, ψυχή τε καὶ καρδία, καὶ λογισμῶ καὶ γλώσση πάντοτε...».

ΑΓΙΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ

Ο ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ ΚΑΙ ΑΠΟΛΟΓΗΤΗΣ

Τοῦ Ἀριστείδη Μεντίζη,
δημοσιογράφου – ίστορικου ἐρευνητῆ

στιανισμό, καὶ νά ἀναδειχθεῖ σύντομα σέ φλογερό κήρυκα τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ σέ ἔνθερμο ὑπερασπιστή τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Συνέβαλε ἀποφασιστικά στήν ἐδραίωση καὶ διάδοση τοῦ μηνύματος τῆς χριστιανικῆς ἀλήθειας. Γιά τό λόγο αὐτό καὶ ὁ σοφός Ἀθηναῖος χριστιανός φιλόσοφος ἀνέλαβε μέ παροησία τήν ὑπεράσπιση τῶν διωκομένων χριστιανῶν. Σκοπός τῆς περίφημης αὐτῆς ἀπολογίας, ἥταν νά ἀποκρούσει τίς ἄδικες καὶ ἀήθεις κατηγορίες πού ἐκτοξεύονταν ἐναντίον τῶν χριστιανῶν, ἀλλά καὶ νά ἔξαρει τήν ὑπεροχή τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ τοῦ ἥθους τῶν χριστιανῶν σέ σύγκριση μέ τίς ἄλλες θρησκείες.

Ἐχοντας βαθειά γνώση τόσο τῆς Ἁγίας Γραφῆς ὅσο καὶ τῶν κυρίαρχων φιλοσοφικῶν ζευμάτων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, καταπολέμησε μέ τόν ἀπολογητικό του λόγο τήν πλάνη τῶν εἰδώλων καὶ στηλίτευσε μέ πειστική ἐπιχειρηματολογία τή λατρεία τῶν ψεύτικων θεῶν, ἀλλά καὶ τόν ἔκλυτο βίο τῶν εἰδωλολατρῶν. Παράλληλα κάλεσε αὐτούς πού ἀμφισβήτησαν τήν ὁρθότητα τῆς χριστιανικῆς ἀλήθειας, νά μελετήσουν τόν λόγο τοῦ Θεοῦ μέσα ἀπό τήν Ἁγία Γραφή καὶ νά σταματήσουν τούς διωγμούς ἐναντίον τῶν χριστιανῶν.

Ἡ ἀκλόνητη πίστη τοῦ Ἅγιου καὶ ὁ διαρκής ἀγώνας του ὑπέρ τῶν διωκομένων χρι-

Μέσα στή χορεία τῶν μαρτύρων, ἀγωνιστῶν τῆς Πίστεως κατά τούς πρώτους χριστιανικούς χρόνους, συναντοῦμε καὶ τόν φιλόσοφο Ἅγιο Ἀριστείδη, πού εἶναι γνωστός στήν ἐκκλησιαστική ίστορία ἀπό τήν Ἀπολογία τήν ὁποία παρέδωσε στό Ρωμαϊο αὐτοκράτορα Ἀδριανό, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ καὶ τήν ἀρχαιότερη σωζόμενη ἀπολογία.

Ο Ἅγιος Ἀριστείδης ἥταν Ἀθηναῖος εὐπατρίδης, φιλόσοφος, μέ καταγωγή ἀπό ἀριστοκρατική οἰκογένεια, καὶ ἔζησε στίς ἀρχές τοῦ 2ου μ.Χ. αἰώνα, ἐπί αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ. Ο Ἀριστείδης ὑπῆρξε διαπρεπής φιλόσοφος. Εἶχε σπουδάσει κλασσική φιλοσοφία στήν περίφημη Φιλοσοφική Σχολή τῶν Ἀθηνῶν. Ωστόσο, ἡ παρουσία ἀλλά καὶ τό πύρινο κήρυγμα τῶν ἐπιφανῶν ἴεραρχῶν τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ Ἅγιου Ιεροθέου καὶ τοῦ Ἅγιου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, παρακίνησαν τόν φιλόσοφο Ἀριστείδη, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε περίδοξος καὶ εὐπειθέστατος μαθητής τους, στό νά μεταστραφεῖ στόν Χρι-

στιανῶν δημιούργησαν ἔντονη δυσφορία καὶ ἀγανάκτηση στὸν Ρωμαῖο αὐτοκράτορα, ὁ ὅποιος ἀποφάσισε τὴ διώξην του. Ὁ Ἀγιος μετέβη στὴ Ρώμη γιὰ νά ἀπολογηθεῖ, ἀλλά στὴ συνέχεια μεταφέρθηκε στὴν Ἀθήνα, ὅπου ὑπεβλήθη σὲ βασανιστήρια χωρίς ὅμως νά πτοηθεῖ. Ἀψηφώντας καὶ τὸν ἴδιο ἀκόμη τὸν θάνατο, ὀδηγήθηκε ἀπό τοὺς Ρωμαίους στὴν κοίλη τῆς ἀγορᾶς τῶν Ἀθηνῶν, ὅπου καὶ ὑπέστη τὸν δι' ἀγχόνης μαρτυρικό θάνατο στὶς 13 Σεπτεμβρίου τοῦ 120 ἢ τοῦ 134 μ.Χ.. Τή μέρα αὐτή (13 Σεπτεμβρίου) ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τιμᾷ καὶ ἔορτάζει τὴν πανίερη μνήμη του. Πρέπει δέ νά σημειωθεῖ πώς ὁ Ἱερόνυμος ἔγραψε ἐγκώμιο γιὰ τὸν Ἀγιο Ἀριστείδη καὶ τὸν χαρακτηρίζει Ἰσαπόστολο.

Ἡ φλογερή πίστη καὶ τὸ ἀγωνιστικό φρόνημα τοῦ Ἀγίου ὑμνοῦνται καὶ μέσα ἀπὸ τὴν Ἀκολουθία του, τὴν ὅποια συνέγραψε τὸ 1990 ὁ Μέγας Ὑμνογράφος τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας Δρ. Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας, ὁ ὅποιος τὸ 2006 συνέγραψε τὸν Παρακλητικό Κανόνα καὶ τὸ 2009 τοὺς Χαιρετιστήριους Οἶκους πρός τιμήν τοῦ Ἀγίου.

Ἡ «Περὶ Θεοσεβείας» Ἀπολογία

Τό κείμενο τῆς Ἀπολογίας εἶχε ἀπολεσθεῖ, ἀλλά στά τέλη τοῦ 19ου αἰώνα βρέθηκε σὲ Συριακή μετάφραση στὸν Κώδικα 16 τῆς Μονῆς τῆς Ἀγίας Αἰκατερίνης στὸ Ὁρος Σινά. Ἡ ὑπαρξη μεταφράσεων, ἀλλά καὶ ἡ ἐνσωμάτωσή της στὸ βίο Βαρλαάμ καὶ Ἰωάσαφ, δεικνύει πώς προφανῶς ἦταν ἀρκετά διαδεδομένη γιὰ τὴν ἐποχή, καὶ ἔγινε τὸ δργανό γιὰ τὴ μετάδοση τοῦ Χριστιανισμοῦ σὲ πολλά ἔθνη.

Ἡ Ἀπολογία τοῦ Ἀγίου Ἀριστείδη χωρίζεται σὲ κεφάλαια. Ἀρχίζει τὴν ἀπολογία του μέ βάση τὴν ἀπόδειξη τοῦ ζητήματος τῆς μονοθεϊστικής, τὴν ὅποια προσδιορίζει μέσα ἀπὸ τὴν ἀρμονία τοῦ κόσμου καὶ διαχωρίζει τὴ θρησκευτική συμπεριφορά τῶν ἀνθρώπων

μέ βάση τὴν πίστη τους σὲ χριστιανούς, ιουδαίους καὶ εἰδωλολάτρες. Ἐπικρίνει τοὺς εἰδωλολάτρες λέγοντας, πώς χειρότεροι ὅλων εἶναι οἱ Αἰγύπτιοι, πού προσκυνοῦν ἀκόμη καὶ ζῶα. "Οσον ἀφορᾶ τοὺς Ἰουδαίους τονίζει, πώς παρότι ἔφτασαν κοντά ἀφοῦ «ὑπέρ πάντων λατρεύουν Θεόν καὶ ὅχι τὰ ἔργα του» καὶ αὐτοί τελικά παραπλανήθηκαν καὶ ὅρισαν νά τηροῦν καὶ τυπικές διατάξεις.

Ἐτοι προτάσσει τὴν ἀνωτερότητα τῆς Χριστιανικῆς πίστεως πού κατέχει τὴν καθαρή περὶ Θεοῦ ἵδεα, τὴν καθαρότητα τοῦ βίου, τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα τῶν χριστιανῶν καὶ ἐπιτίθεται κατά τῶν διωγμῶν, πού τοὺς θεωρεῖ ἀδικαιολόγητους. Προβάλλεται ἡ ἀνώτερη ἡθική τοῦ Θεοῦ τῶν χριστιανῶν, ἡ ὅποια δέ ζητεῖ αἵματηρές θυσίες, καταδικάζει τὰ βαρέα ἀμαρτήματα, καὶ ἀντιτίθεται στὸν πόλεμο. "Οπως ἀναφέρει, οἱ θεοί τῶν εἰδωλολατρῶν ἀποτελοῦν κατασκευάσματα καὶ γι' αὐτό οἱ ἀνθρωποι καλοῦνται νά βροῦν τὸ δημιουργό τῶν κατασκευασμάτων, δηλαδὴ τὸν ἀληθινό Θεό. Στὸν ἐπίλογό του, θεωρεῖ πώς τελικά πηγή τῆς ἐπιθετικότητας τῶν Ἐθνικῶν εἶναι ἡ προσπάθεια συγκάλυψης τῆς ἀνηθικότητάς τους.

Στὴν Ἀπολογία του ὁ Ἀγιος Ἀριστείδης ἐντυπωσιάζει τὸν ἀναγνώστη, διότι πλέον εἰσέρχεται σὲ ἔνα τελείως διαφορετικό συγγραφικό κλῖμα. Ἡ ἀπλοϊκή ἐπιχειρηματολογία εἶναι χαρακτηριστικό τοῦ ἔργου του, τὸ δοποῦ ὅμως δέν εἶναι ξένο πρός τὴ στοιχή ἡθική καὶ τὴν πλατωνική-ἀριστοτελική σκέψη, θέλοντας ἔτοι νά δείξει στὸν αὐτοκράτορα, ὅτι τὰ ἐπιχειρήματά του τὰ ἀντλεῖ ἀπό τὸν οἰκεῖο, σὲ αὐτόν, φιλοσοφικό χῶρο. Γι' αὐτό καὶ ἀπό τὴν ἀρχή προσπαθεῖ νά δημιουργήσει κλῖμα εὐμενοῦς ἐπικοινωνίας μέ τὸν Αὐτοκράτορα, χρησιμοποιώντας στοιχεῖα τῆς ἐγγενοῦς φιλοσοφίας. Ὁ Ἀγιος Ἀριστείδης στὴν Ἀπολογία του εἶναι εἰλικρινής καὶ δίκαιος στὶς κρίσεις του καὶ στη-

φίζεται σέ πολλά σημεῖα στήν ἀπολογιτική τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὅπως διαφαίνεται μέσα ἀπό τίς ἐπιστολές του.

Τό σπήλαιο τοῦ Ἅγίου Ἀριστείδη

Κάθε χρόνο κατά τόν ἑορτασμό τῆς μνήμης τοῦ Ἅγίου Ἀριστείδου, στίς 13 Σεπτεμβρίου, πολλοί πιστοί προσέρχονται σέ ἓνα κατανυκτικό σπήλαιο, **στή νοτιοδυτική πλαγιά τοῦ λόφου τοῦ Λυκαβηττοῦ**. Στό σπήλαιο αὐτό σύμφωνα μέ τήν προφορική παράδοση ὁ Ἅγιος Ἀριστείδης πήγαινε συχνά γιά νά προσευχηθεῖ, καὶ νά ἐνισχυθεὶ πνευματικά γιά νά συνεχίσει τόν ἀγώνα του

γιά τήν ὑπεράσπιση τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ τῶν διωκόμενων χριστιανῶν στήν Ἀθήνα τοῦ 2ου μ.Χ. αἰώνα.

Βιβλιογραφία:

Παναγιώτη Χρήστου, «Ἐλληνική Πατρολογία», Τόμος Β', Έκδόσεις Κυριομάνος, Θεσσαλονίκη 2005

«Οἱ Ἀποστολικοί Πατέρες (80 – 140 μ.Χ.), Πλήρης Ὁδηγός Μελέτης», Ἀθήνα 2008

Θεοδωροπούλου Ἀριστείδου Γ., «Ο Ἅγιος Ἀριστείδης», Έκδόσεις Νεκτ. Παναγόπουλος, Ἀθήνα 2008

Ἀπολυτίκιον

“Ηχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἄφι Χριστῷ προστηνέχθης θυσία ἄμιμος καὶ ὀλοκάρπωμα θείον αἰωρηθείς, ἀπηνῶς ἐν ἀγχόνῃ, Ἀριστείδη γενναιότατε, γόνε κλεινέ τῶν Ἀθηνῶν καὶ φιλόσοφε σεπτέ, διό σέ νῦν εὐφημοῦντες φωναῖς εὐήχοις βοῶμεν, Χριστόν δυσώπει ὑπέρ πάντων ἡμῶν.

Κοντάκιον

“Ηχος δ'. Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ἄλι καταλήκτῳ ἐναθλήσας καρδίᾳ ἐν ταῖς Ἀθήναις, Ἀριστείδη στερρόφρον, κατέβαλες τόν δόλιον Βελιάρ σαφῶς καὶ μαρτύρων τάγμασι χαίρων συνηριθμήθης, μαθητά περίδοξε τοῦ Ἀρεοπαγίτου Διονυσίου, ἅμα τοῦ κλεινοῦ Ιεροθέου, φιλόσοφε ἔνθεε.

Μεγαλυνάριον

Ἄλι φθης ἐν τῷ σκάμματι ἀριστεύς ὅμβροις πορφυρώσας τοῖς σοῖς χθόνα τῶν Ἀθηνῶν, μάρτυς Ἀριστείδη, καὶ πίστιν τήν ἀγίαν ἐκράτυνας, διόπερ ὕμνοις σέ μέλπομεν.

ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

βασικοί όρισμοί-έννοιες

Τοῦ Οἰκονομολόγου Νικολάου Χατζητριανταφύλλου
Τπευθύνου Οἰκονομικῶν Τερᾶς Μητροπόλεως Ἐλευθερουπόλεως

Μετά τήν όλοκλήρωση 22 ἄριθμων τά τελευταῖα 6 χρόνια, στό περιοδικό τῆς Μητροπόλεως μας μέ θέμα τήν κρίση στήν Έλληνική οἰκονομία, συνεχίζουμε μέ μία σειρά ἐκλαϊκευτικῶν ἀρρόφων γιά θέματα Διοικητικά καί δραγανωτικά, βασισμένα σέ σημειώσεις πού ἔχρησίμευσαν γιά τίς ἀνάγκες σεμιναρίου (περὶ Ἑκκλησιαστικοῦ Management) πού πράγματοποιήθηκε ἀπό τό Έπικοινωνιακό-Ἐπιμορφωτικό Ἰδρυμα γιά τούς ἐφημερίους τῆς Τερᾶς Μητροπόλεως Ἐλευθερουπόλεως. Πιστεύουμε ὅτι ἐνδιαφέρονται ἀρκετούς στόν ἐκκλησιαστικό χῶρο, ξεκινώντας μάλιστα μέ δρισμένες βασικές ἔννοιες.

Τί σημαίνει «δραγανισμός» ;

Στήν κοινωνία - οἰκονομία πρόκειται γιά ἔνα σύνολο ἀνθρώπων, πού ἐνεργοῦν μέ κοινό στόχο καί ἔχοντας συγκεκριμένους πόρους στή διάθεσή τους, ἀκολουθώντας καθορισμένες διαδικασίες καί τηρώντας συγκεκριμένους κανόνες. Οἱ ἰδιαιτερότητες τῶν ἐκκλησιαστικῶν δραγανισμῶν (ἐποπτεύουσες Διοικητικές ἀρχές, Ἐνορίες, Ἑκκλησιαστικά Ἰδρύματα κ.α.) οἱ ὁποῖες ἐπικεντρώνονται στήν μή κερδοσκοπική φύση τοῦ σκοποῦ λειτουργίας τους, δέν ἀποκλείει αὐτούς ἀπό τήν ἀναγκαιότητα ὑπαρξῆς σ' αὐτούς management (κατά προσέγγιση ἑλληνικός δός : Διοίκηση).

Τί σημαίνει ὅμως management ;

Κατά μία ἔννοια είναι τρόποι σχεδίασης, δραγάνωσης, διεύθυνσης καί ἐλέγχου τῶν παραγωγικῶν συντελεστῶν δηλαδή πόρων, ἀνθρώπινου δυναμικοῦ, κεφαλαίου καί τεχνογνωσίας (know how) σ' ἔναν δραγανισμό, προκειμένου αὐτός νά πετύχει τούς ἀντικεμενικούς του στόχους.

Ποιές είναι οἱ λειτουργίες τοῦ μάνατζμεντ;

Οἱ λειτουργίες τοῦ management (functions of management) σ' ἔναν δύοιο δήμοτο δραγανισμό συνοψίζονται στίς παρακάτω λειτουργίες:

1. προγραμματισμό (planning)
2. δραγάνωση (organizing)

3. διεύθυνση (directing) πού περιλαμβάνει:
- α. στελέχωση (staffing) καί
- β. ἡγεσία – συντονισμό (leading – coordination)
4. ἔλεγχο (controlling)

Ποιά ὅμως ή ἀξία ἔφαρμογῆς management σ' ἔναν ἐκκλησιαστικό δραγανισμό ;

Οἱ ἀρχές καί οἱ ἔννοιες τῶν θεωριῶν τοῦ management ἔχουν τήν ἴδια ἵσχυ γιά κάθε δραγανισμό. Ἐν τούτοις δέν ἔφαρμόζονται μέ τόν ἴδιο τρόπο (τίς ἴδιες τεχνικές), ἀφοῦ οἱ ἰδιαιτερότητες τῆς κάθε μορφῆς δραγάνωσης δόδηγοῦν στή διαφοροποίηση ἔφαρμογῆς τῶν μεθόδων. Πολύ περισσότερο συμβαίνει αὐτό σ' ἔναν ἐκκλησιαστικό δραγανισμό, ὅπου ὑπάρχει ἀπό τή μία ἡ ἀναγκαιότητα τῆς ἀποτελεσματικότητας, ὥστε νά ύλοποιηθεὶ ἔργο, ἐνῷ ἀπό τήν ἄλλη δέν ὑπάρχουν τά ἴδια χαρακτηριστικά στοιχεῖα μέ τίς ἐπιχειρήσεις, ὥστε νά ἔφαρμοστοῦν καί νά λειτουργήσουν εὔκολα τεχνικές πού σχεδιάστηκαν πάνω σέ τέτοια μοντέλα. Ωστόσο μπορεῖ νά βρεθεῖ ἡ χρυσή τομή νά γίνουν πράξη μεγάλο μέρος ἀπό τίς ἔφαρμοσμένες τεχνικές πού θά ὀδηγήσουν τελικά στήν πιό εύχυθη λειτουργία τοῦ δραγανισμοῦ.

Εἶναι ἀλήθεια ἔφικτή ή ἔφαρμογή τεχνοκρατικῶν μεθόδων management σ' ἔναν ἐκκλησιαστικό δραγανισμό ;

Καί βέβαια, ἀρκεῖ νά ὑπάρχει ἡ γνώση θεωριῶν καί μεθόδων ἀπό τά διοικητικά στελέχη, ἡ ἰκανότητα ἔφαρμογῆς μεθόδων καί καινοτομιῶν τεχνικῶν ἀλλά καί σπουδαιότερο ἀπ' ὅλα, ἡ δραγανωτική φιλοσοφία (κουλτούρα) ἀναγκαιότητας ἔφαρμογῆς τῶν μεθόδων ἀπ' ὅλα τά μέλη τοῦ δραγανισμοῦ. Μόνο ἔτσι ὅσα σχεδιάζονται είναι δυνατό ν' ἀποκτήσουν πρακτική σημασία κι ἔτοι ν' μεγαλώσει ἡ ἀποτελεσματικότητα τοῦ δραγανισμοῦ ἄσχετα ἀπό τό γεγονός δτι ὁ σκοπός είναι κοινωνικός-φιλανθρωπικός καί ὅχι κερδοσκοπικός. Καί φυσικά πάντα μέ τήν ἀναγνώριση τῆς ἀναγκαιότητας τῆς Διοίκησης Γνώσης στήν ὅποια θ' ἀναφερθοῦμε στό ἐπόμενο ἀρθρο.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ στό Ιερό Ήσυχαστήριο τῶν Δανιηλαίων

Τήν 21ην Ιουνίου 2014 μετέβη κατόπιν προσκλήσεως στὸ Ιερὸ Ήσυχαστήριο τῶν Δανιηλαίων στὰ Κατουνάκια τοῦ Ἅγίου Ὁρούς ὁ Σεβασμώτατος Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομος συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Πρωτοσύγκελλό του π. Χρυσόστομο, τὸν Γενικό Ἐπίτροπό του π. Ἀθανάσιο, τὸν Διάκονό του π. Κύριλλο καὶ ἔναν λαϊκὸ ἄνδρα, διὰ νὰ προστὴ τῆς πανηγύρεως του.

Προηγήθηκε ἡ καθιερωμένη Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ Μητροπολίτου. Κατ’ αὐτήν ὁ Σεβασμώτατος προσεφώνησε τήν ὁμήρυνιν ώς ἔξῆς:

«Ἔμεθα εὐγόμονες πρός τὸν Πανάγαθο Θεό μας, ὁ Ὄποιος μᾶς ἔχάρισε αὐτήν τήν Εὐλογία νά ἔλθωμε στὸ Ἅγιον Ὅρος Του καί

νά συμμετάσχωμε στήν πανήγυρη τῶν Ἅγίων Πατέρων, οἱ ὅποιοι ἔλαμψαν καὶ ἀκτινοβόλησαν μὲ τήν θεοπρεπή τῶν ἄσκηση καὶ μέ τίς ἀρετές τῆς ψυχῆς των κατά τήν ὑπεροχιλετῆ Ιστορία αὐτοῦ τοῦ μοναδικοῦ Τόπου.

Ἐγγύωμονες αἰσθανόμαστε ἐπίσης καὶ ἀπέναντι τῆς Ἀδελφότητος τοῦ Ιεροῦ αὐτοῦ Ήσυχαστηρίου τῶν Δανιηλαίων, ἡ ὅποια διά τοῦ Προϊσταμένου της ἐν Κυρίῳ Πανοσιολογιτάτου γέροντος Γερηγορίου, ἐν συννενοήσει μετά τῆς κυριάρχου Ιερᾶς Μονῆς τῆς Μεγίστης Λαύρας, μᾶς προσεκάλεσε στήν ιερά αὐτή πανήγυρη.

Καὶ ἴδού μεταξύ ὑμῶν, σεβαστοί Ἀδελφοί καὶ Πατέρες. Εὐλαβεῖς προσκυνητές τοῦ ιεροῦ αὐτοῦ τόπου, τῆς ἐπιβλητικῆς Ἀκροπόλεως τοῦ Ὁρθοδόξου Μοναχισμοῦ. Προσκυνητές στά ιερά χώματα καὶ σεμνά σκηνώματα, τά ὅποια καθηγίασαν σπουδαῖοι ἄνδρες τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀρετῆς, Ὁμιλογητές καὶ Ὅσιοι, Κληρικοί ὅλων τῶν βαθμῶν καὶ ἀπλοί μοναχοί. Μερικῶν σώζονται ἀκόμη οἱ αἰσθητές κυψέλες, τά ταπεινά ἐνδιαιτήματα καὶ οἱ πνευματικές των παλαιστρες, τῶν περισσότερων ὅμως διασώζονται οἱ νοητές κυψέλες, τά ιερά συγγράμματα ὅπου ἀποθήκευσαν τό μέλι τῆς θείας σοφίας καὶ χάριτος.

Μακρά σειρά οὐρανίων, σεμνοτάτων μορφῶν παρελαύνει τίς ἡμέρες αὐτές καὶ μπροστά ἀπό τούς εὐλαβεῖς μοναχούς καὶ μπροστά ἀπό πιστούς χριστιανούς, οἱ ὅποιοι θά συμμετάσχουν στήν ἑτήσια ἑορτή των. Παρελαύνουν οἱ σεπτοί Πατέρες τοῦ Ἀθω. Δορυφοροῦνται ἀπό λαμπροφόρους ἀγγέλους

Στήν Ιερή Ἀγρυπνία

καί μεθυστική, ούρανια, ύπεροχόσμα εύωδία διαχέ-
εται στήν καθαρή ἀτμόσφαιρα. Τό τελευταῖο, δηλα-
δή ἡ εύωδία τῶν ἀσκητικῶν πατέρων, δέν εἶναι ἀπλή
ποιητική μεταφορά, οητορικό ψυμύθιο, ἀλλά γά με-
ρικούς σύγχρονους Ἅγιους πολίτες, μᾶλλον ούρα-
νοπολίτες τοῦ Ἅγιου Ὁρούς, ζῶσα πραγματικότης.
"Οσιος ἀσκητής τῶν τελευταίων χρόνων διηγεῖται κά-
που ἔκθαμβος γιά τήν ύπεροχόσμα εύωδία, ἔνα μο-
ναδικό συνοθύλευμα ἀπό τά εύωδέστερα θυμάμα-
τα, πού αἱσθάνθηκε τέτοια ἡμέρα, νά πλημψίζῃ τήν
ἀτμόσφαιρα ἐπάνω ἀπό τό ίερό αὐτό Ἡσυχαστήριο,
τήν ὥρα πού ἐψάλλετο ἡ ιερά Ἀκολουθία τῶν ἐν Ἀθω
ἄγιων Πατέρων. Ἐπί ζωῆς διηγεῖται δέν ἀπήλαυσα
παρόμοια εύωδία. (Μοναχός Λουκᾶς Φιλοθεῖτης,
"Ἄγιον Ὁρος, Οἰκουμενισμός καί Κόσμος. Θεσσαλο-
νίκη 2009. σ.σ. 223)

Δέν θεωροῦμε ἄξιο τὸν ἑαυτό μας νά ἀπολαύσωμε
αὐτήν τήν θεϊκή εύωδία ἀπόψε, ὅπως τήν ἀπήλαυ-
σε ὁ γέροντας ἀσκητής τῆς ἐποχῆς μας. Ἐλπίζομε
ὅμως, ἔστω ἀκριθιγῶς, κατά θείαν συγκατάβασιν,
ἐπιστρέφοντας στήν ἐπαρχία μας, ἡ Χάρη τῶν Ἅγιών
νά εύωδιάση τό πνεῦμα καί τήν ψυχή μας, ὅστε συν-
τείνοντας ἑαυτούς καί ἀγωνιζόμενοι τόν καλόν ἀγώ-
να τῆς πίστεως νά γίνωμε «Χριστοῦ εύωδία τῷ Θεῷ
ἐν τοῖς οιωζομένοις καί ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις». (Β' Κορ.
2,15). Ἄμήν».

"Ηκολούθησε ἡ Ιερὰ Ἀρχηγονία ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς
Συνάξεως τῶν ἐν Ἀγίῳ Ὁροὶ Οσίων Πατέρων, ἡ ὅποια
ήρχισε περὶ τὴν 8.30 ὥραν ἐσπερινήν καί ἐπερατώ-
θη περὶ τὴν 9ην πρωινήν. Ἐτελέσθη μετὰ πάσης

ἐκκλησιαστικῆς τάξεως, συμφώνως
πρὸς τὸ Ἅγιορειτικόν τυπικόν, τῇ συμ-
μετοχῇ πολλῶν Τερομονάχων, καλλι-
φώνων ψαλτῶν καί τῇ παρουσίᾳ
πολλῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν, ἐν κα-
τανύξει παρακολουθούντων τὴν σεμνὴν
Ἀκολουθίαν.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς πολυώδους Ἀρχη-
γονίας παρετέθη πλουσία πανηγυρικὴ
Τράπεζα κατὰ τήν διάρκειαν τῆς ὁποί-
ας ἀντηλλάγησαν πάλιν προσφωνήσεις
μεταξὺ τοῦ Καθηγουμένου τῆς Μεγί-
στης Λαύρας, Ἀρχιμανδρίτου Προ-
δρόμου, τοῦ Γέροντος τοῦ Ἡσυχαστη-
ρίου πατρὸς Γρηγορίου Ιερομονάχου,
ἐπὶ ἀναπηρικοῦ ἀμαξιδίου εὐρισκο-
μένου λόγω ἀσθενείας καί τοῦ προ-
εξάρχοντος τῆς ἑορτῆς Μητροπολίτου
Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσοστόμου,
ἔκφράσαντος μεταξὺ τῶν ἄλλων καί
τὴν χαράν του, διότι ὕστερα ἀπὸ δε-
καετίας, ὅτε τὸ πρῶτον, (δεκαετία
1960), φοιτητὴς ἐπεσκέφθη τήν Ιεράν
Μονὴν μετὰ τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς
Δημητρίου Τζέρπου, ἡξιώθη πάλιν ὡς
Ἀρχιερεὺς νά μετάσχῃ τῆς πανηγύρε-
ώς της.

Τὸ Ἐσπέρας τῆς ἑορτῆς ἐτελέσθη τὸ
Μνημόσυνον τῶν Κτιτόρων καί τήν
ἐπομένην μεθεόρτιος Θεία Λειτουργία.
Τῶν Ιερῶν αὐτῶν Ἀκολουθιῶν προ-
εξῆρχε ὁ Ἅγιος Ἐλευθερουπόλεως.
Περατωθείσης δὲ τῆς Ιερᾶς Μυστα-
γωγίας μετέβησαν ἀπαντες εἰς τὸ ἐντὸς
τῆς αὐλῆς ἐπιβλητικὸν κενοτάφιον τοῦ
ἀειμνήστου κτίτορος τῆς Μονῆς Μο-
ναχοῦ Δανιὴλ τοῦ Σμυρναίου, περισέ-
μνου μορφῆς τοῦ νεωτέρου Ἅγιορειτι-
κοῦ Μοναχισμοῦ, κλείσαντος τὸν ἴερὸν
τόπον μὲ τὴν σοφίαν του καί τὴν πα-
θομολογούμένην ἀγίαν βιοτήν του, τὴν
ὅποιαν προσυπογράφουν ὁ Ἅγιος Νε-
κτάριος καί ὁ εὐλαβής διηγηματογρά-
φος Ἀλέξανδρος Μωραΐτίδης. Ἐκεὶ
ἐτελέσθη Τρισάγιον καί ηὐλογήθησαν
τὰ Κόλλυβα.

Τρισάγιον στόν τάφο τοῦ Κτίτορος

ΕΓΚΑΙΝΙΑ

‘Ιερῶν Ναῶν τῆς Μητροπόλεως μας

1.ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΙ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΜΕΛΙΣΣΑΣ

Τήν 19ην Ιουλίου ἐτελέσθησαν ἀπό τὸν Σεβασμώτατον Μητροπολίτην Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομο, σύμφωνα μὲ τὴν καθιερωμένην ἐκκλησιαστικήν τάξιν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐνοριακοῦ Ναοῦ Μέλισσας τοῦ δήμου Παγγαίου. Ο ἐν λόγῳ Ναός εἶχε ἀνεγερθῆ ἀπό τὸ 1963, ἀλλά παρέμεινε χωρίς ἐγκαίνια. Τελευταίᾳ ἔξεφρασαν διά τοῦ Ἐφημερίου τῶν οἱ κάτοικοι τοῦ μικροῦ αὐτοῦ οἰκισμοῦ τὴν ἐπιθυμία τῶν νά ἀξιωθῇ καὶ ὁ Ναός τῶν ἐπίσημου ἐγκαινισμοῦ.

Ἐτοι ἀφοῦ τὸν εὐτρέπισαν καταλλήλως οἱ φιλότιμοι ἐνορίτες του μέ ἔξωτερικά βαψίματα καὶ ἀγιογραφήσεις τοῦ ἐσωτερικοῦ του ἀνέμειναν τὰ ἐγκαίνιά του. “Οταν ὁρίσθηκε ἡ ἡμερομηνία καὶ ἔγινε γνωστή στίς γύρῳ ἐνορίες τῆς καταπράσινης καὶ εὐφορης πεδιάδας τοῦ Παγγαίου, τὴν παραμονή, ὁ Πρωτοσύγκελος τῆς Μητροπόλεως π. Χρυσόστομος μετέφερε τὰ προοριζόμενα γιά τὸν καθαγιασμό τῆς Αγίας Τραπέζης τίμια μαρτυρικά Λείψανα. Στή συνέχεια ἐτελέσθη πανηγυρικά ὁ Ἐσπερινός τῶν ἐγκαινίων μέ τὴ συμμετοχή ἀρκετῶν ιερέων. Στό τέλος ὅμιλησε ἐπικαίρως πρός τὸ πυκνό ἐκκλησίασμα

ὁ Τεροκῆρυξ τῆς Μητροπόλεως π. Θωμᾶς.

Τήν ἐπομένη ἐτελέσθησαν τά Ἐγκαίνια τοῦ σεμνοῦ Ναοῦ μέ εὐλάβεια καὶ κατάνυξη. Λιτανεύθηκαν τά ἄγια λείψανα, διαβάσθηκαν Ἀπόστολοι, Εὐαγγέλια καὶ οἱ μεγαλοπρεπεῖς Εὐχές μέ τὰ ὑψητεῖ θεολογικά νοήματα, πλύθηκε προσεκτικά ἡ ἀγία Τράπεζα, ἀφοῦ καθαγιάσθηκε μέ τὰ μαρτυρικά λείψανα, ντύθηκε μέ καινούργια στολή, καὶ τελέσθηκε στή συνέχεια ἡ πρώτη ἐπάνω τῆς μυστική Θυσία. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ τελεταρχῶν Ἀρχιερεὺς μῆλησε δὲ’ δλίγων περὶ τῆς σημασίας τῶν ἐγκαινίων καὶ προέτρεψε τό ἐκκλησίασμα νά τιμᾶ δεόντως τὸν ἐγκαινιασθέντα Ναό του, ὁ ὅποιος στό ἔξῆς δέν θά πανηγυρίζῃ μόνο τοῦ Αγίου Δημητρίου, ἀλλά καὶ στή μνήμη τῆς Αγίας Αἰκατερίνης. Μέ τήν συμφωνία καὶ τοῦ λαοῦ ὁ Ναός τῆς Μέλισσας θά τιμᾶται καὶ στό ὄνομα τῆς Αγίας Αἰκατερίνης. Ἐπίσης στό τέλος τῆς δομίλιας του ὁ Σεβασμώτατος συνεχάρη τὸν Ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ καὶ τούς συνεργάτες του καθώς καὶ τόν ἀνώνυμο χορηγό τῶν ἐγκαινίων.

Τό πέρας τῆς ὥραίας Τελετῆς ἐπεσφράγισε πλούσια τράπεζα πρός χάριν ὅλου τοῦ ἐκκλησίασματος στό παρακείμενο πνευματικό κέντρο τῆς Ένορίας.

Μέλισσα

2. ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΑΣ ΜΑΓΔΑΛΗΝΗΣ ΔΩΜΑΤΙΩΝ

Τήν 22αν Ιουλίου 2014 ἐτελέσθησαν ἐπίσης ἀπό τὸν Σεβασμώτατο Μητροπολίτη Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομο τά ἐγκαίνια νεόδμητου περικαλλοῦ Ναοῦ ἐπ' ὄνοματι τῆς Ἁγίας Μαγδαληνῆς τῆς ἐνορίας Δωματίων. Τήν παραμονή μετεκομίσθησαν ἀπό τὸν Πρωτοσύγκελλο π. Χρυσόστομο τά ἰερά λείψανα στὸν κεντρικό Ναό τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης, προκειμένου νά τεθοῦν στήν ἀγίᾳ Τράπεζα τοῦ νέου Ναοῦ. Ἀκολούθησε πανηγυρικός ἑσπερινός ἐν μέσω πυκνοῦ ἔκκλησιάσματος κατακλύσαντος τὸν Ναόν καὶ τίς εὐπρεπεῖς αὐλές του.

Τήν ἐπομένην ἐνδυθέντες δὲ Ἅρχιερεύς καὶ οἱ ἵερεῖς μέ τούς διακόνους τά ἅμφια τους στὸν προαναφερόμεντα κεντρικό Ναό μετέφεραν ἐν πομπῇ τά ἅγια λείψανα στὸν καινούργιο Ναό. Ἀκολούθησε ἡ ὑποβλητική τελετή τῶν Ἐγκαινίων. Μέ προσοχή καὶ κατάνυξη οἱ προσελθόντες χριστιανοί παρακολούθουσαν τὰ τελούμενα μέ τό βαθύτατο μυστικό νόημα καὶ συμβολισμό των. Ἐκθαμβοὶ ἔβλεπαν τό παράξενο καὶ ἐντυπωσιακό τελετουργικό τῶν Ἐγκαινίων καὶ ἀοράτως καθοδηγοῦντο στή μυστική του βίσωτη. Νέα, καθαρή, ἀγιασμένη, στολισμένη, περικαλλής Ἁγία τράπεζα. Καινούργιος Ναός ἀφιερωμένος στήν ἀγίᾳ Μυροφόρῳ καὶ Ἰσαπόστολῳ μέ τά σύμβολα τοῦ Πάθους ζωγραφισμένα ἀπό ἄγιο μύρο στούς τοίχους του, τοῦ Πά-

θους τοῦ λατρευτοῦ τῆς Διδασκάλου καὶ Λυτρωτοῦ. Νέα, ἐγκαινιασμένα τά πάντα! Μακάριοι νέοι καὶ ὄλοι μας, λειτουργοί καὶ λαός!

Στό τέλος ὁ Σεβασμώτατος συγκινημένος

Δωμάτια

διότι ἐγκαινίασε Ναό πρός τιμήν καὶ μνήμην πολυσφύλητης Ἁγίας, ἀπό τά νεανικά του χρόνια στήν ίδιαιτέρα του πατρίδα, εὐχαρίστησε τόν δραστήριο Ἐφημέριο τῶν Δωματίων Ἀρχιμ. π. Ἀλέξιο, διότι ἀκουσε τήν πρότασή του καὶ ἀφιέρωσε τόν Ναό στήν Ἁγία Μαγδαληνή καὶ δι' ὀλίγων ἀναφέρθηκε στό Βίο καὶ τήν θαυμαστή Πολιτεία τῆς τιμωμένης ἐκείνη τήν ἡμέρα Ἁγίας, ἀφοῦ ὑποσχέθηκε κάποτε νά φέρῃ εἰς προσκύνηση τό πανσεβάσμιο καὶ θαυματουργό της Ἁγιο Λείψανο στήν ἐνορία.

Καὶ ἐδῶ τέλος λαμπρά δεξίωση στό ἀρχοντικό Πνευματικό κέντρο τοῦ Ναοῦ πρός χάριν ὅλων τῶν προσκυνητῶν ἔκλεισε τήν συγκινητική τελετή τῶν Ἐγκαινίων.

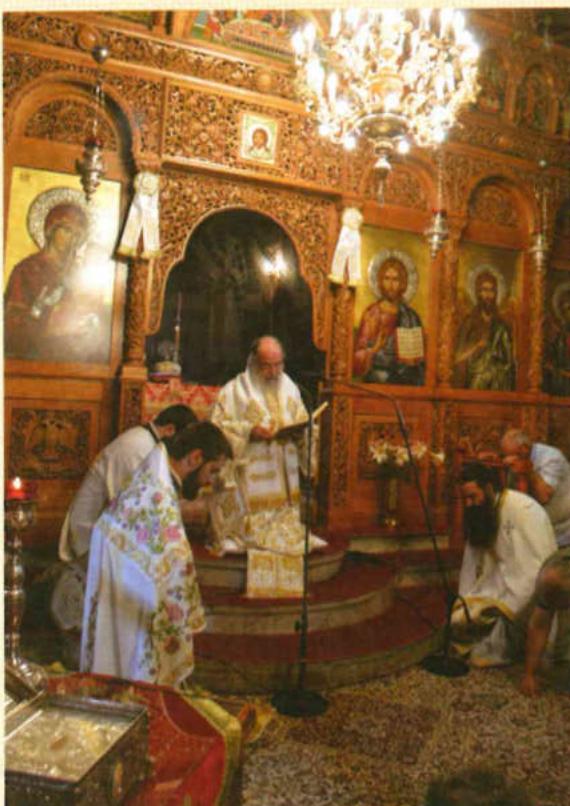
Μέλισσα

**Κατά τόν
μήνα Ιούνιον
2014 ό Σεβασμώ-
τατος Μητροπολίτης
μας κ. Χρυσόστομος:**

Έλειτούργησε και ώμίλησε:

Τήν 1ην είς τόν Καθεδρικόν Ιερόν Ναόν τοῦ Ἅγιου Ἐλευθερίου, ὅπου καὶ προέστη τοῦ τεσσαρακονθημέρου μνημοσύνου τοῦ Παναγιῶτου Σβίγκα, τήν 8ην ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς Πεντηκοστῆς είς τόν Μητροπολιτικόν Ιερόν Ναόν τοῦ Ἅγιου Νικολάου, τήν 9ην

Πεντηκοστῆς

ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος είς τόν Κομιτηηριακόν Ιερόν Ναόν τοῦ Ἅγιου Θεοδώρου Ἐλευθερουπόλεως, ὅπου είς τό τέλος ἐτέλεσε τρισάγιον ἐντός τῶν Κομιτηηρίων ὑπέρ ἀναπαύσεως πάντων τῶν κεκοι-

ΧΡΟΝΙΚΑ ΙΕΡΑΣ

μημένων, τήν 15ην είς τόν Ιερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μουσθένης, τήν 22αν είς τήν Ιεράν Ἀγρυπνίαν τοῦ Πανηγυρίζοντος Τεροῦ Ήσυχαστηρίου τῶν Δανιηλαίων είς Κατουνάκια Ἅγιου Ὁρούς, τήν 23ην είς τό ἴδιον Ήσυχαστήριον (σχετικόν οεπορτάξ είς τήν σελ. 17), τήν 29ην είς τόν Καθεδρικόν Ιερόν Ναόν τοῦ Ἅγιου Ἐλευθερίου, τήν 30ην είς τόν Πανηγυρίζοντα Ιερόν Ναόν τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων - Ἅγιου Ἀνδρέου.

Έχοροστάτησε και ώμίλησε:

Τήν 29ην είς τόν Εσπερινόν είς τό Ιερόν Παρεκκλήσιον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου είς Μπουζίναν Ἐλευθερουπόλεως.

Συμμετέσχε:

Τήν 25ην τῶν ἔργασιων τῆς Τεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ώς καὶ είς τήν ἐκλογὴν τῶν Σεβασμωτάτων Μητροπολιτῶν: Φωκίδος κ. Θεοκτίστου, Ἰωαννίνων κ. Μαζίμου, Ἐλασσώνος κ. Χαρίτωνος καὶ Θεσσαλιώτιδος κ. Τιμοθέου.

Ἐβάπτισε:

Τήν 15ην τό τέκνον τῶν π. Ἀθανασίου Μαυρίδη, Ἐφημερίου Μεσοτόπου καὶ τῆς Στυλιανῆς Παππού είς τόν Ιερόν Τιμίου Προδόρομον Μεσοτόπου, είς τό ὅποιον ἐδόθη τό ὄνομα Ἰωάννης.

Προέστη:

Τήν 5ην τῆς ἔξοδίου Ἀκολουθίας τῆς Σοφίας Χρυσανίδου είς τόν Κοιμητηριακόν Ναόν Ἅγιου Γεωργίου καὶ Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Φωλιᾶς.

Ἐτέλεσε:

Τήν 20ην Ἀγιασμόν είς ἀσθενοφόρον τό δοποῖον κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Βουλευτοῦ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Καβάλας κ. Ιωάννου Πασχαλίδη ἐδωρήθη εἰς τό Κέντρον Τγείας Ἐλευθερουπόλεως ὑπό τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Ἰταλίας.

Κατά τόν μήνα Ιούλιο 2014 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος:

Ἐλειτούργησε καὶ ὁμίλησε:

Τήν 12ην εἰς τόν Τερόν Ναόν Ἀγίου Δημητρίου καὶ Ἀγίας Αἰκατερίνης Μελίσσης ἀφοῦ προηγουμένως ἐτέλεσε καὶ τά ἐγκαίνια τοῦ Τεροῦ Ναοῦ, τήν 13ην εἰς τόν Τερόν Ναόν Ἀγίου Γεωργίου Φωλιᾶς, ὅπου προέστη καὶ τοῦ τεσσαρακονθημέρου μνημοσύνου τῆς Σοφίας Χρυσανίδου, τήν 17ην εἰς τόν Πανηγυρίζοντα Τερόν Ναόν τῆς Ἀγίας Μαρίνης τῶν Κατασκηνώσεων τῆς Ν. Περδαμού, τήν 20ην εἰς τόν Πανηγυρίζοντα Τερόν Ναόν Προφήτου Ἡλίου Αὐλῆς, τήν 22αν εἰς τό Παρεκκλήσιον τῆς Ἀγίας Μαγδαληνῆς τῆς Μυροφόρου εἰς τά Δωμάτια, ὅπου προηγουμένως ἐτέλεσε καὶ τά ἐγκαίνια τοῦ ὡς ἄνω Παρεκκλησίου, τήν 26ην εἰς τόν Πανηγυρίζοντα Τερόν Ναόν Ἀγίας Παρασκευῆς Ἐξοχῆς, τήν 27ην εἰς τήν Πανηγυρίζουσαν Τεράν Μονήν Ἀγίου Παντελεήμονος Χρυσοκάστρου, τήν 28ην εἰς τό Παρεκκλήσιον τῆς Ἀγίας Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου Γεωργιανῆς.

Ἐχοροστάτησε καὶ ὁμίλησε:

Τήν 13ην εἰς τόν Τερόν Ναόν Ἀγίου Δημητρίου Ἐευθερῶν εἰς τήν Υποδοχήν τῆς Εἰκόνος τῆς Παναγίας «Παραμυθίας» προερχομένην ἐκ τῆς Τεράς Μονῆς τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Ἀνύδρου τῆς Τεράς Μητροπόλεως Γουμενίσσης καὶ εἰς τόν Εσπερινόν πού ἀκολούθησε μετά τήν ὑποδοχήν τῆς Τεράς

Εἰκόνος, τήν 19ην εἰς τόν Εσπερινόν τοῦ Προφήτου Ἡλίου εἰς τόν ὁμώνυμον Τερόν Ναόν Παλαιοχωρίου, τήν 25ην εἰς τόν Εσπερινόν τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς τοῦ ὁμοτύμου Τεροῦ Ναοῦ Ἐλευθερουπόλεως, τήν 26ην εἰς τόν Εσπερινόν τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος τῆς ὁμωνύμου Τεράς Μονῆς Χρυσοκάστρου, τήν 27ην εἰς τό Κτητορικό Μνημόσυνο τῆς Τεράς Μονῆς Ἀγίου Παν-

Τερά Μονή Χρυσοκάστρου

τελεήμονος Χρυσοκάστρου.

Ἐύλόγησε:

Τήν 20ην εὐγενῶς προσκληθείς τόν Γάμον τῶν Νικολάου Πομενίδη καὶ Κυριακῆς Ἐλευθεράκου εἰς τόν Τερόν Ναόν Ἀγίας Κυριακῆς Μεσορόπης.

Παρέστη:

Τήν 24ην εἰς τήν τελετήν ἀλλαγῆς Διοικήσεως εἰς τήν 192 Μονάδα MLRS εἰς τό Στρατόπεδον «Ἀμβράζη» Ἐλευθερουπόλεως.

Ἐτέλεσε:

Τήν 31ην ἐορτήν τοῦ Ἀγίου Εὐδοκίμου τοῦ Δικαίου Τρισάγιον ἐπί τοῦ τάφου τοῦ Προκατόχου του Κυροῦ Εὐδοκίμου.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΙΕΡΑΣ

Κατά τόν μήνα
Αύγουστον 2014 ό
Σεβασμώτατος Μη-
τροπολίτης μας κ.
Χρυσόστομος:

Έλειτούργησε και ώμιλησε:

Τήν 2αν είς τόν Ιερόν Ναόν Ἀγίου Γεωργίου Ὁφρυνίου ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀγίου Νεομάρτυρος Θεοδόρου τοῦ ἐκ Δαρδανελλίων, τήν 3ην είς τόν Ιερόν Ναόν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Μελισσοκομείου, τήν 6ην είς τόν Πανηγυρίζοντα Ιερόν Ναόν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Παραλίας Ὁφρυνίου, τήν 8ην είς τόν Ιερόν Ναόν Ἀγίου Ιωάννου τοῦ Θεολόγου Ἀγίου Χριστοφόρου ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀγίου Νεομάρτυρος Τριανταφύλλου, τήν 10ην είς τήν Ιεράν Μονήν Παναγίας Παγγαιώτισσας Χορτοκοπίου, τήν 15ην ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς Κομήσεως τῆς Θεοτόκου είς τόν Ιερόν Ναόν Ἀγίου Νικολάου Νέας Περάμου, τήν 23ην είς τόν Πανηγυρίζοντα Ιερόν Ναόν Παναγίας Φανερωμένης Νέας Ήρακλείτης μετά τοῦ Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου Νειλουπόλεως κ. Γενναδίου, ὅπου τό ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας

προέστη τῆς Μεγαλοπρεποῦς Λιτανείας τῆς Θαυματουργοῦ Εἰκόνος τῆς Παναγίας μας ὁμιλήσας ἐπικαίρως ἀπό ἔξεδρας εἰς τήν πλατείαν τῆς Νέας Ήρακλείτης, τήν 24ην είς τόν Πανηγυρίζοντα Ιερόν Ναόν τῆς Κομήσεως τῆς Θεοτόκου Ἀκροβουνίου, τήν 27ην είς τόν Πανηγυρίζοντα Ιερόν Ναόν τοῦ Ἅγιου Φανουρίου Νέας Ήρακλείτης, τήν 29ην είς τήν Πανηγυρίζουσαν Ιεράν Μονήν τοῦ Τιμίου Προδρόμου Νικησιάνης, τήν 30ην είς τόν Ιερόν Ναόν Ἀκροβουνίου, ὅπου καὶ προέστη τοῦ τριετοῦ μνημοσύνου τοῦ π. Πέτρου Γιαρισκάνη, τήν 31ην είς τήν Ιεράν Μονήν τοῦ Ἅγιου Δημητρίου Νικησιάνης

Έχοστάτησε και ώμιλησε:

Τήν 1ην είς τήν Ἀκολουθίαν τῆς Παρακλήσεως είς τόν Προσκυνηματικόν Ιερόν Ναόν τῆς Παναγίας Φανερωμένης Νέας Περάμου, τήν 4ην είς τήν Ἀκολουθίαν τῆς Παρακλήσεως είς τόν Ιερόν Ναόν Εισοδίων τῆς Θεοτόκου Νικησιάνης, τήν 5ην είς τόν Ιερόν Ναόν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος εἰς τά Κ.Α.Α.Υ. Νέας Περάμου, ὅπου καὶ προέστη τῆς Λιτανείας τῆς Ιερᾶς Εἰκόνος, τήν 12ην είς τήν

Τερό Προσκύνημα Νέας Ήρακλείτας

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Τερό Προσκύνημα Νέας Περάμου

Κατασκηνώσεις Νέας Ήσακλείτσας

'Ορκωμοσία Δημάρχου Παγγαίου

Ακολουθίαν της Παρακλήσεως εις τόν Τερόν Ναόν Παναγίας Φανερωμένης Νέας Ἡρακλείτης, τήν 14ην εις τόν Πανηγυρικόν Ἐσπερινόν ἐπί τῇ ἔορτῇ τῆς Κοιμήσεως εἰς τό Τερόν Προσκύνημα τῆς Παναγίας Φανερωμένης Νέας Περάμου, τήν 22αν εις τόν Ἐσπερινόν ἐπί τῇ Ἀποδόσει τῆς ἔορτῆς εἰς τόν Πανηγυρίζοντα Τερόν Ναόν Παναγίας Φανερωμένης Νέας Ἡρακλείτης μετά τού Σεβασμωτάτου Μητροπολίτου Νειλουπόλεως κ. Γενναδίου, ὅστις ἔχοροστάτησεν καί ὁμίλησεν, τήν 28ην εις τόν Πανηγυρίζοντα

Τερόν Ναόν Τιμίου Προδρόμου Μεσοτόπου.

Ἐπισκέφθηκε:

Τίγνην τίς

Έκκλησιαστι-
κές Κατα-
σκηνώσεις
«Μέγας
Κων-
σταντίνος»
Νέας Ήρα-
κλείτοης,
παρακάθησεν
εἰς τό γεῦμα κ.
ώμιλησεν ἐπικ.
φως εἰς τάς Κα-
τοίας.

Προέστη:

Τήν 31ην είς τήν όρκωμοσίαν τοῦ Δημάρχου Παγγαίου κ. Φιλίππου Άναστασιάδη καὶ τοῦ νέου Δημοτικοῦ Συμβουλίου είς τόν Δῆμον Παγγαίου.

Εὐλόγησε:

Τήν **30ην** εὐγενῶς προσκληθείς, τόν Γάμον τῶν Δημητρίου Ζαχαρούδη καί τῆς Μαρίας Δέκα εἰς τόν Ιερόν Ναόν Υψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Γεωργιανῆς.

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ
Αριθμός Αποστολής
57812

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

